

FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 K 004496 12 K

Novi Travnik: 02.07.2013.godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Suada Kahrić, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Mehmedalija Huseinović, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić - Žderić, u krivičnom predmetu protiv optuženog A. T., zbog produženog krivičnog djela „Zloupotrebe položaja ili ovlaštenja“ iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužiteljstva Travnik, broj: T06 0 KT 0001010 08 od 23.12.2011. godine, nakon usmenog i javnog glavnog pretresa održanog dana 26.06.2013. godine u prisutnosti kantonalne tužiteljice Vilić Rusmere, optuženog A. T. i branitelja optuženog Hadžić Ragiba, advokata iz Z., donio je dana 02.07.2013. godine i javno objavio u prisutnosti optuženog A. T., a u odsustvu uredno obaviještene kantonalne tužiteljice Vilić Rusmere i branitelja optuženog Hadžić Ragiba, advokata iz Z., slijedeću:

PRESUDU

Optuženi:

A.T. r, zv. „A.“, sin ...i majke ... rođene Bošnjak, rođen ... godine u F., nastanjen u ul. ..., općina F., sa završenom VSS, po zanimanju diplomirani ekonomista, zaposlen u preduzeću d.o.o. „Đ.“ F., kao suvlasnik tog preduzeća, oženjen, otac dvoje djece, po nacionalnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMBG: ..., osuđivan presudom općinskog suda u Kiseljaku, broj: ... od 21.07.1985. godine, za krivično djelo iz člana 80 stav 1 i člana 81 stav 1 KZ SR BiH,

Na osnovu člana 299. tačka c) ZKP F BiH

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da bi:

Kao odgovorna osoba u svojstvu direktora preduzeća „Š. -V.“ d.o.o. F. u vremenskom periodu od 12.7.1994. do 24.7.2002. godine i istovremeno kao odgovorna osoba u svojstvu direktora poduzeća „Š.-F.“ d.o.o. F., u vremenskom periodu od 31.12.1997. do 17.04.2002. godine, iskorištavanjem svog službenog položaja, prekoračio granice svojih ovlasti tako što je u vremenskom periodu od 01.10.1999. do 17.04.2002. godine, u namjeri pribavljanja imovinske koristi poduzeću „Š.-F.“ d.o.o. F., bez prethodno pribavljenih saglasnosti organa odlučivanja tog preduzeća, kod više banaka sklopio ugovore o kreditima u korist poduzeća „Š.-F.“ d.o.o. F., a istovremeno bez saglasnosti organa upravljanja poduzeća „Š.-V.“ d.o.o. F., kao osiguranje da će sredstva po dobijenim kreditima koja su uplaćena u korist „Š.-F.“ d.o.o. F. biti vraćena, založio nekretnine koje su u korištenju „Š.-V.“ d.o.o. F., kao jemca po tim kreditima, a u istom periodu za obaveze iz poslovne saradnje poduzeća „Š.-F.“ d.o.o. F., sa poduzećima „S.“ d.o.o. S. i „S.“ d.o.o. S., zasnovaio hipoteku na nekretninama „Š.-V.“ d.o.o. F., pa je na taj način:

1. Sa „Banka1“ d.d. S., dana 22.06.2000. godine, zaključio Ugovor o revolving kreditu broj:na iznos od 150.000,00 KM, za korisnika „Š.-F.“ d.o.o. F., i kao mjeru obezbjeđenja založio nekretnine u društvenom vlasništvu, u korištenju jemca „Š.-V.“ d.o.o. F., upisane u ... k.o. F., na k.č. ... u naravi poslovna zgrada u privredi-kotlovnica, površine 499 m², i dozvolio uknjižbu založnog prava hipoteke u korist kreditora po Rješenju Općinskog suda u Fojnici br. 1P-58/00 od 26.06.2000. godine, na koji načinje preduzeću „Š.-F.“ d.o.o. F. pribavljena imovinska korist u visini plasiranog kredita od 150.000,00 KM.

2. Sa bankom2 d.d. Z., dana 21.12.2000. godine zaključio Ugovor o kratkoročnom kreditu broj:..., na iznos od 200.000,00 KM, za korisnika „Š.-F.“ d.o.o. F. i po Ugovoru o odobravanju kredita i izdavanju garancija broj: ... od 13.02.2001. godine, na iznos od 300.000,00 KM, dozvolio uknjižbu založnog prava - bipoteke u korist kreditora na nekretninama u korištenju jemca „Š.-V.“ d.o.o. F., upisane u...k.o. F. k.č.... u naravi P.-sortirnica - poslovna zgrada u privredi, površine 1073 m². po rješenju Općinskog suda Fojnica br. 1P-11/01 od 16.03.2001. godine, pa kako dužnik po tom kreditu „Š.-F.“ d.o.o. F. nije uplaćivao anuitete, u postupku prinudne naplate potraživanja, izvršena je prodaja založenih nekretnina po Rješenju o dosudi Općinskog suda u Kiseljaku br. 33/04 od 12.05.2008. godine M. P., na koji načinje preduzeće Š.-V.“ d.o.o. F. oštećeno za vrijednost tih nekretnina, a preduzeću „Š.-F.“ d.o.o. F. pribavljena imovinska korist u visini plasiranog kredita od 200.000,00 KM.

3. Sa Banka 3 d.d. S., dana 24.01.2001. godine zaključio Ugovor o kratkoročnom kreditu broj: ..., na iznos od 250.000,00 KM, za korisnika „Š.-F.“ d.o.o. F., i kao mjeru obezbjeđenja založio nekretnine u korištenju jemca „Š.-V.“ d.o.o. F., upisane u ... k.o. F.. ... u naravi poslovna zgrada u privredi br. 1. površine 496 m², poslovna zgrada u privredi br. 2. zv. P., površine 2615 m², i poslovna zgrada u privredi br. 3. zv. P., površine 2659 m², i dozvolio uknjižbu založnog prava pa kako dužnik po tom kreditu „Š.-F.“ d.o.o. F. nije uplaćivao anuitete u postupku prinudne naplate potraživanja izvršena je prodaja založenih nekretnina, po Rješenju Općinskog suda u Kiseljaku br. IP-22/02 od 25.04.2008. godine, preduzeću „E. profesional d.o.o. S., na koji način je preduzeće „Š.-V.“ d.o.o. F. oštećeno za vrijednost tih nekretnina, a preduzeću „Š.-F.“ d.o.o. F. pribavljena imovinska korist u visini plasiranog kredita od 250.000,00 KM.

4. Sa „Bankom4“ d.d. S., dana 15.06.2001, godine zaključio Ugovor o kratkoročnom kreditu broj:..., na iznos od 100.000,00 KM i Ugovor o zalogu nekretnina upisanih u ... k.č. ...u naravi Poslovna zgrada u privredi, površine 316 m², i dozvolio uknjižbu založnog prava - hipoteke po Rješenju Općinskog suda Fojnica br. ... od 26.06.2001. godine, u korištenju „Š.-V.“ d.o.o. F., pa kako dužnik po tom kreditu „Š.-F.“ d.o.o. F. nije uplaćivao anuitete, otvoren je postupak prinudne naplate potraživanja, koji je prekinut zbog otvaranja stečajnog postupka u preduzeću „Š.-F.“ d.o.o. F..

Rješenjem Općinskog suda u Fojnici br. ... od 03.12.2003. godine, na koji način je preduzeće „Š.-V.“ d.o.o. F. oštećeno za vrijednost tih nekretnina, a preduzeću „Š.-F.“ d.o.o. F. pribavljena imovinska korist u visini plasiranog kredita od 100.000,00 KM, koji je prijavljen u stečajnu masu nakon otvaranja stečajnog postupka u preduzeću „Š.-F.“ od strane banke5 pravnog slijednika banke4 d.d. S., sa danom 22.04.2005. godine.

5. Povjerilac „S.“ d.o.o. S. za dužnika „Š.-F.“ d.o.o. F. je uplatio avans u iznosu od 182.431,85 KM, i kao mjeru obezbjeđenja otplate avansa dozvolio uknjižbu založnog prava - hipoteke na nekretninama jemca „Š.-V.“ d.o.o. F. upisane u ... k.o. F., k.č. br.zv. „pilana-zemljište uz poslovnu zgradu, površine 36.026 m². pomoćna zgrada u privredi, površine 164 m² i pomoćna zgrada u privredi površine 17 m², po Rješenju Općinskog suda Fojnica br. ... od 21.03.2002. godine, pa kako dužnik po tom avansu „Š.-F.“ d.o.o. F. nije uplaćivao anuitete, u postupku prinudne naplate potraživanja avansa, izvršena je prodaja založenih nekretnina, po Rješenju Općinskog suda u Kiseljaku, broj: ... od 15.02.2006. godine, kojim su založene nekretnine prodane preduzeću „S.“ d.o.o. S., na koji način je preduzeće „Š.-V.“ d.o.o. F. oštećeno za vrijednost tih nekretnina, a preduzeću „Š.-F.“ d.o.o. F. pribavljena imovinska korist u visini avansa od 182.431,85 KM.

6. Dana 01.03.2001. godine sa preduzećem „S.1“ d.o.o. S., zaključio Ugovor o poslovnoj saradnji i finansijskoj podršci, broj: ... u korist „Š.-F.“ d.o.o. F. i kao mjeru obezbjeđenja zaključio i Ugovor o jemstvu sa preduzećem „Š.-V.“ d.o.o. F.

upisane u ... k.č.... označene kao pilana-poslovna zgrada u privredi, površine 837 m², u društvenoj svojini 1/1 i k.č.... označene kao pilana-stovarište-neplodna zemlja, površine 8.791 m² u društvenoj svojini i dozvolio uknjižbu založnog prava - hipoteke na nekretninama u korištenju jemca „Š.-V.“ d.o.o. F., po Rješenju Općinskog suda Fojnica br... od 12.03.2001. godine, u korist preduzeća „S.1“ d.o.o. S., pa kako dužnik „Š.-F.“ d.o.o. F. nije ispoštovao ugovor u postupku prinudne naplate potraživanja, izvršena je prodaja založenih nekretnina sudskim poravnanjem-nagodbom od 12.03.2004. godine, na koji način je preduzeće „Š.-V.“ d.o.o. F. oštećeno za vrijednost tih nekretnina, a preduzeću „Š.-F.“ d.o.o. F. pribavljena imovinska korist u iznosu od 957.208,78 KM.

Da bi na taj način poduzeću „Š.-F.“ d.o.o. F. pribavio imovinsku korist u iznosu od 1.839.640,63 KM, za koji iznos bi oštetio poduzeće „Š.-V.“ d.o.o. F..

Čime bi počinio produženo krivično djelo „Zloupotrebe položaja ili ovlaštenja“ iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH.

Na temelju člana 203. stav 1. ZKP F BiH troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Na temelju člana 212. stav 4. ZKP F BiH oštećeno preduzeće „Š. V.“ d.o.o. F. sa imovinsko – pravnim zahtjevom u cijelosti se upućuje na parnični postupak.

Obrazloženje

Izmjenjenom optužnicom Kantonalnog tužiteljstva u Travniku, broj: T06 0 KT 0001010 08 od 23.12.2011. godine optužen je A. T. zbog produženog krivičnog djela „Zloupotrebe položaja ili ovlaštenja“ iz čl. 383. st. 3. u vezi sa st. 1. KZ F BiH na način i pod okolnostima kako je to preciznije opisano u tačkama I – VI optužnice.

Navedena optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje njegovom odlukom broj: 06 0 K 004496 11 Kps od 04.01.2012. godine, a optuženi se po predmetnoj optužnici na zapisnik o izjašnjenju o krivnji od 10.02.2012. godine izjasnio da nije kriv.

Slijedom toga cio spis je dostavljen raspravnom vijeću na dalje postupanje i odlučivanje, pa je zastupnica optužbe prije završne riječi izmjenila činjenično stanje izneseno u optužnici, na način kako je to opisano u izreci ove presude. U uvodnom izlaganju zastupnica optužbe je istakla da je Tužiteljstvo u toku opsežno provedene istrage prikupilo kako objektivne, tako i subjektivne dokaze koji potvrđuju da je optuženi A. T. počinio produženo krivično djelo „Zloupotrebe položaja ili ovlaštenja“ iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1.

KZ F BiH na način i pod okolnostima kako je to činjenično opisano u izreci optužnice. Nadalje je istakla da će pomenuti dokazi potvrditi da su se u radnjama optuženog stekla obilježja krivičnog djela koje mu se optužnicom stavlja na teret i ostala kod prijedloga da se na glavnom pretresu provedu dokazi koji su predloženi u optužnici i da će po provedenom dokaznom postupku sud moći izvesti zaključak o krivičnoj odgovornosti optuženog za radnje i krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

U uvodnom izlaganju koncepta odbrane branitelj optuženog je suprotno navodima zastupnice optužbe istakao da će odbrana izvesti dokaze kojima će negirati dokaze iz optužbe jer smatra da je krajnja površnost u vođenju istrage rezultirala upravo ovakvom optužnicom a odbrana će dokazivati namjeru uzetih kredita, materijalne dokaze kojima će se utvrditi ko, kada, kako i na koji način je mogao podizati kredite za obrtna sredstva, način obezbjeđenja kolateralna za te kredite, kao i vlasništvo založenih nekretnina preduzeća „Š. F.“ d.o.o. F., odnosno njenog pravnog prednika „Š. N. P.“ ili „Š. V.“ d.o.o. F. sa kojim osnivačima i sa kojom vrstom i iznosom temeljnog kapitala je formirano privredno društvo „Š. F.“ d.o.o. F., odnosno njegov pravni prednik „Š. N. P.“. Nadalje je istakao da će odbrana u toku postupka dokazivati da je „Š. F.“ d.o.o. F. uzimajući kratokorčne kredite za obrtna sredstva založila svoju sopstvenu imovinu i da apsolutno nikakve štete nema po preduzeće „Š. V.“ d.o.o. F., a posebno ne štete od cifri kako je to u optužnici navedeno. U tom pravcu će se provoditi saslušanje svjedoka odbrane, nakon što Tužiteljstvo završi izvođenje svojih dokaza, a odbrana će dostaviti interne normativne akte i „Š. F.“ i „Š. V.“, odgovarajuće akte državnih organa koji se odnose na onaj dio dugovanja i provesti vještačenje po vještaku Starčević Refiku, kao i provođenje dokaza davanjem iskaza u svojstvu svjedoka optuženog A. T..

Provodeći krivični postupak, sud je poštujući načelo kontradiktornosti izveo mnogobrojne dokaze kako optužbe, tako i odbrane. U toku postupka saslušani su svjedoci optužbe M. S., M. B., Z. F., A. S., I. H., N. B., M. B., N. K., E. K., I. P., G. T., N. M., I. K., te vještaka Prašljivić Kerimu, te izvršio uvid u materijalne dokaze optužbe i to: Dopis Općinskog suda Travnik broj 051-0-Rr-06-000 402 od 11.09.2006. godine, Rješenje Višeg suda u Zenici broj U/I-692/94 od 12.07.1994. godine, Rješenje Kantonalnog suda u Travniku br. U/I-404/2 od 23.08.2002. godine (obraci broj 4 i broj 6), Rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar Kantonalnog suda u Novom Travniku broj ... od 07.09.2004. godine, (obraci br. 4. i 6), Odluka o imenovanju v.d. direktora broj ... od 05.02.2004. godine, Odluka o razrješenju direktora A. T. od 24.07.2002. godine, Obrazac ovjerenih potpisa lica ovlaštenih za zastupanje od 09.07.1994. godine, Rješenje Višeg suda u Zenici broj ... od 19.08.1992. godine, Izvod iz jedinstvenog registra o promjeni Republičkog zavoda za statistiku Sarajevo od 08.03.1990. godine, Rješenje Osnovnog suda udruženog rada u Zenici, broj U/I-1708/89 od 04.05.1990. godine, Rješenje o razrješenju dužnosti direktora broj 01-33/93 od 14.08.1993. godine,

Rješenje o imenovanju povjerenika broj ... od 27.05.1994. godine, Odluka o proširenju djelatnosti preduzeća od 12.08.1992. godine, Odluka o dopuni Statuta broj 03-618/92 od 12.08.1992. godine, Rješenje broj 01/1-012-1-4/92 od 24.06.1992. godine, Odluka broj 03-622/92 od 22.06.1992. godine, Odluka broj 03-622-1/92 od 22.06.1992. godine. Rješenje Kantonalnog suda u Travniku broj ... od 12.08.2003. godine, Prijava za upis u sudski registar od 20.06.2003. godine, Rješenje Kantonalnog suda u Travniku broj ... od 01.07.2002. godine, Popis osoba ovlaštenih za zastupanje od 20.06.2002. godine i izmjenama osoba ovlaštenih za zastupanje od 20.06.2002. godine, Odluka broj 01-003/2002 od 09.05.2002. godine, Odluka broj 01-001/2002 od 17.04.2002. godine, Zaključak Kantonalnog suda u Travniku broj U/I-474/03 od 19.07.2003. godine, Prijava za upis u sudski registar od 20.06.2003. godine, Prijava Kantonalnom sudu Sarajevo broj UF/I-3908/97, Rješenje Kantonalnog suda Sarajevo od 31.12.1997. godine, Odluka Upravnog odbora broj ... od 08.12.1997. godine, Rješenje Višeg suda u Sarajevu od 19.12.1995. godine, Ugovor o osnivanju društva sa ograničenom odgovornošću od 29.09.1995. godine sa Aneksom ugovora broj 4, Popis imovine Š. V. od 31.12.1996. godine, Rješenje Višeg suda Sarajevo od 12.06.1995. godine broj, Saglasnost Ministarstva energetike i industrije od 15.12.1995. godine, Saglasnost broj 02-46/95 od 13.11.1995. godine, Rješenje Višeg suda Zenica br. U/I-692/94, Rješenje Višeg suda u Sarajevu bez broja, Statut preduzeća „V.“ F. iz decembra 1989. godine, Rješenje Kantonalnog suda u Travniku broj .. od 14.11.2003. godine, Rješenje Kantonalnog suda u Travniku broj .. od 05.12.2003. godine, Ugovor o obavljanju poslova unutrašnjeg platnog prometa sa kartonom deponovanih potpisa, od 12.01.2001. godine, uvid u nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke kao i Izvještaj o izvršenoj kontroli poslovanja preduzeća „Š.-F.“ d.o.o. F., Financijske policije, Odjelenje Travnik br. 600-1-44/06 od 27.02.2006. godine, te dopis Općinskog suda u Kiseljaku broj 049-0-SU-11-000357-1 od 06.10.2011. godine. Ugovor o kratkoročnom kreditu Banka 3 d.d. S., broj: ... od 18.10.1999. godine, sa zemljišno-knjižnim izvatom, dopisom Banka3 Sarajevo broj: ... od 08.09.2006. godine, sa priložima (z.k. uložak br. ... za k.o. F.), Ugovor o kratkoročnom kreditu od 18.10.1999. godine, ugovor o zalogu nekretnina br. ... od 18.10.1999. godine, rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... od 22.10.1999. godine, izvješće o zaduženju od 20.10.1999. godine Banke3 S., izvješće nadležnom organu Banke3 od 25.10.1999. godine – 3 stranice, prijedlog za dozvolu izvršenja Banke 3 S., zapisnik Općinskog suda u Travniku od 30.05.2005. godine br. ..., zapisnik sa sjednice „Š.F.“ sa povjeriocima od 13.08.2003. godine, Rješenje o namirenju Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 07.05.2008. godine, Rješenje o prekidu postupka Općinskog suda Fojnica br. ... od 03.12.2003. godine,

Rješenje o dosudi Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 25.04.2008. godine, Zaključak Općinskog suda u Kiseljaku br. IP-22/02 od 28.03.2008. godine sa zapisnikom, Rješenje Općinskog suda Sarajevo br. ... od 06.02.2006. godine, sa priložima, Zaključak o prodaji nekretnine Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 25.02.2008. godine sa zapisnikom, Zaključak o prodaji nekretnine Općinskog suda

u Kiseljaku br. ... od 14.01.2008. godine, Podnesak Banke3 od 03.12.2007. godine, Rješenje Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 08.05.2007. godine, Urgencija tražioca izvršenja od 26.03.2007. godine, Zemljišno-knjižni izvadak za zk. ... za k.č. ..., Zapisnik Općinskog suda Fojnica od 22.10.1999. godine, Dopis Banke3 S. od 21.10.1999. godine, Z.K. ul. Br. ... za k.č... Ugovor o kratkoročnom kreditu banke3 S., broj:... od 15.02.2000 godine, sa izjavom A. T., i Katastarsko-knjižni izvadak k.o. F. za k.č. Ugovor o revolving kreditu sa Bankom1 d.d. Sarajevo broj ... od 22.06.2000 godine, Zemljišno-knjižni izvadak k.o. Fojnica za k.č. ... Zapisnik Općinskog suda Fojnica od 26.06.2000. godine, Rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... od 26.06.2000. godine, Urgencija za nastavak izvršenja Banke1 d.d. S. od 21.06.2010.godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu sa bankom2 broj: ... od 21.12.2000. godine, Aneks Ugovora o kratkoročnom kreditu banke2 broj:... od 11.01.2001. godine, Aneks Ugovora o kratkoročnom kreditu banke2 broj:... od 19.01.2001. godine sa mjenicom, Katastarsko-knjižni izvadak za DN ..., k.o. F., k.č. ..., Ugovor o odobravanju kredita i izdavanju garancije od 13.02.2001. godine, Rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... od 16.03.2001. godine, Zaključak Općinskog suda Fojnica br. ... od 27.12.2002. godine, Zapisnik Općinskog suda Fojnica od 21.03.2003. godine, Zaključak Općinskog suda Fojnica br. ... od 11.04.2003. godine, Rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... od 03.12.2003. godine, Rješenje o namirenju Općinskog suda Kiseljak br. ... od 26.05.2008. godine, Rješenje o dosudi Općinskog suda u Kiseljaku br... od 12.05.2008. godine, Zaključak Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 07.04.2008. godine, Zapisnik Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 07.04.2008. godine i 09.12.2005. godine, Zaključak o prodaji nekretnine Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 13.02.2008. godine, 01.02.2006. godine i 10.10.2005. godine, Urgencije za nastavak izvršenja banke2 od 07.01.2008., 04.02.2008. godine, 20.06.2007. godine, 08.06.2007.godine, 07.05.2007. godine, 03.05.2006. godine, 03.04.2006. godine, 22.04.2002. godine, 20.05.2008. godine, 01.09.2006., 05.06.2006. godine, 19.01.2006. godine, Rješenje Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 19.03.2007. godine, Zapisnik Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 09.10.2006. godine,

Zapisnik Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 20.03.2006. godine, Punomoć OPU ... Izvornik otpravak izvornika od 04.04.2008 godine. Ugovor o kratkoročnom kreditu Banke3 S., broj:... od 24.01.2001. godine, Prijedlog za dozvolu izvršenja banke3 S. d.d Sarajevo od 03.12.2002. i Protestna mjenica od 02.10.2001. godine, Ugovor o zalogu nekretnina banka4 d.d S. broj: ... od 15.06.2001. godine, sa Ugovorom o kratkoročnom kreditu „banka4“ d.d. S. od 15.06.2001. godine, Rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... od 26.06.2001. godine, Prijedlog za dozvolu izvršenja banka4 d.d. S. od 22.06.2001. godine, sa zemljišno-knjižnim izvatkom za k.č. ... Sporazumni prijedlog banke4 dd S. radi uknjižbe založnog prava sa Rješenjem Općinskog suda Fojnica broj ... od 10.08.2002. godine, Ovlaštenje br. .. od 22.06.2001. godine i broj ... od 22.06.2001. godine, Dopis Š. F. broj: ... od 13.06.2001. godine, Zapisnik Općinskog suda Fojnica od 26.06.2001. godine, Prijedlog za dozvolu izvršenja banke5 od 08.10.2002. godine, Rješenje Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 27.02.2008. godine, Zapisnik Općinskog

suda Fojnica od 16.05.2003. godine, 25.09.2003. godine i 27.03.2003. godine, Zaključak Općinskog suda Fojnica br. ... od 27.03.2003. godine, 06.08.2003. godine i 31.01.2003. godine, Zemljišno-knjižni izvadak zk. Ul. k.o. F. za k.č. ..., Dopis banke5 d.d. S. od 18.09.2006. godine sa priložima (rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... od 26.06.2001. godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu od 15.06.2001. godine, Ugovor o zalogu od 15.06.2001. godine, zahtjev za naplatu hipoteke banke5 filijala S. od 05.09.2002. godine, Rješenje Općine Fojnica od 16.03.2006. godine, zaključak Općinskog suda Fojnica br. ... od 31.01.2003. godine, 27.03.2003. godine, 06.08.2003. godine, prijava u stečajnu masu od 22.04.2005. godine banke5 d.d. S.), Dopis Banke5 od 08.02.2007 godine sa obavjesti o založnom pravu, Rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... od 03.12.2003. godine. Rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... od 21.03.2002. godine, Rješenje Općinskog suda Fojnica bez broja i datuma, zaključeno između preduzeća S. d.o.o. S. i „Š.-F.“ d.o.o. F. i „Š.-V.“ d.o.o. F., Kastarski knjižni izvadak k.o. Fojnica .., k.č. ... Procjena vrijednosti nekretnina od 15.07.2001. godine, Ovlaštenje br. ... od 21.03.2002. godine od direktora A. T., Saldo dužničko-povjerilačkog odnosa preduzeća „S.“ d.o.o. S. od 18.03.2002. godine, Zapisnik Općinskog suda Fojnica od 21.03.2002. godine, Zaključci o prodaji nekretnina Općinskog suda Kiseljak br. ... od 09.12.2005. godine, i 02.02.2006. godine, Podnesak izvršenika „Š.-V.“ od 28.06.2005. godine, Podnesak trećeg lica preduzeća „S.1“ broj ... od 23.06.2005. godine,

Zapisnici Općinskog suda u Kiseljaku od 13.05.2005. godine, 16.01.2006. godine, 09.12.2005. godine, 11.07.2005. godine, 04.03.2005. godine, Zaključak Općinskog suda u Kiseljaku broj ... od 10.10.2005 godine, 04.03.2005 godine, Dopis preduzeća „S.“ od 12.01.2006. godine, Podnesak trećeg lica preduzeća „S.1“ od 09.08.2005. godine, Saglasnost preduzeća „Š.“ F. d.o.o. F. br. 105/05 od 29.06.2005. godine, Zaključak o ispravci Općinskog suda u Kiseljaku br. .. od 02.02.2006. godine, Rješenje o namirenju Općinskog suda u Kiseljaku br... od 15.02.2006. godine, Rješenje o dosudi Općinskog suda u Kiseljaku br. od 15.02.2006. godine, Prijedlog za dozvolu izvršenja preduzeća „S.“ od 15.08.2002. godine, Rješenje Općinskog suda Fojnica br. .. od 21.03.2002. godine, Katastarsko knjižni izvadak za .., k.č. .. Zaključak Općinskog suda Fojnica br. .. od 31.01.2003. godine, Zapisnik Općinskog suda Fojnica od 21.03.2003. godine, Dopis punomoćnika povjerioca preduzeća „S.“ d.o.o. S. od 02.04.2003. godine, sa nalazom vještaka građevinske struke Faikom Ikić, Dopis općine Fojnica br. 391/03 od 10.07.2003. godine, Rješenje Općinskog suda Fojnica br.. od 22.02.2003. godine. Ugovor o poslovnoj saradnji i financijskoj podršci br... od 01.03.2001. godine, zaključen između preduzeća „S.1“ i „Š.-F.“ d.o.o. F., Ugovor o jemstvu preduzeća „S.1“ d.o.o. S. i „Š.-V.“ d.o.o. F. sa prilogom br. 1 i priložima br. 2, br. 3 i br. 4., Rješenje Općinskog suda Fojnica br. Ip-10/01 od 12.03.2001. godine, Rješenje Općinskog suda Fojnica br. Ip-109/01 od 11.12.2001. godine, Katastarsko-knjižni izvadak ... za k.č. ..., ..., Dopisi preduzeća „S.1“ d.o.o. S. od 21.02.2002. godine, (usaglašavanje financijskog stanja) od 21.01.2002. godine, 05.04.2001. godine, 18.05.2001. godine, 22.05.2001. godine, 29.05.2001. godine i

11.06.2001. godine, Protokol između preduzeća „S1.“ i „Š.-F. d.o.o. F. br. ... od 05.12.2001. godine, Podnesak umješaka o stupanju u parnicu preduzeća „Š.-V. d.o.o. F. br. ... od 21.11.2002. godine, Prijedlog za dozvolu izvršenja preduzeća V.F. br. ... od 09.04.2001. godine, Presuda Općinskog suda Fojnica br. PS-4/00 od 21.01.2001. godine, Tužba preduzeća S.1 d.o.o. S., protiv Š.-V. d.o.o. F. od 30.05.2002. godine, Zapisnici Općinskog suda Fojnica br. ... od 12.03.2004. i 04.03.2004. godine. Dopis općine Fojnica, Služba za urbanizam, obnovu, građenje, katastar i imovinsko-pravne poslove broj ... od 23.12.2010. godine, Rješenje općine Fojnica Služba za urbanizam, obnovu, građenje, katastar i imovinsko-pravne poslove broj ... od 16.03.2006. godine, Dopis broj ... od 14.10.2005. godine, Š. F. d.o.o. u stečaju (5 strana), U. o osnivanju društva sa ograničenom odgovornošću od 29.09.1995. godine,

Obavještenje o razvrstavanju poslovnih i drugih subjekata po djelatnostima državnog Zavoda za statistiku broj II/05-061-6-52 od 04.01.1996. godine i broj: II/05-061-6-52 od 08.05.1998. godine, sa rješenjem Kantonalnog suda Sarajevo od 31.12.1997. godine, Zapisnik o primopredaji osnivačkih uloga između Š. E.-import d.o.o. S. i Š. V. d.o.o. F., kao osnivača i Š. N. pilana d.o.o. F. od marta 1997. godine, Rješenje Kantonalnog suda u Travniku broj ... od 14.11.2003. godine, Rješenje Kantonalnog suda Sarajevo broj ... od 31.12.1997. godine, sa aneksima ugovora broj: 1 od 02.11.1995. godine, aneks br. 2 od 22.02.1996. godine, aneks br. 3 od 10.06.1996. godine i aneks br. 4 od 10.12.1997. godine, sa prilogom – popis imovine Š. V. koja se prenosi na Š. N. pilanu, Katastarsko knjižni izvadak K.O. Fojnica za broj ZK uložka .. i za Dn broj.... Podaci općine Fojnica Služba za urbanizam, obnovu, građenje, katastar i imovinsko-pravne poslove broj ... od 10.10.2006. godine, sa priložima navedenim u dopisu (rješenje osnovnog suda u Kiseljaku br. IP br. ... od 17.06.1997. godine, sa prijedlogom za obezbjeđenje, rješenja Općinskog suda Fojnica: br. od 26.03.1999. godine, br. ... od 22.10.1999. godine, br... od 12.03.2001. godine, br. ... od 16.03.2001, godine, br. ... od 26.06.2001. godine, br. ... od 21.03.2002. godine, punomoć broj ... od 18.09.1990. godine i broj ... od 06.09.2001. godine, zapisnik općine Fojnica od 18.09.1990. godine, rješenje općine Fojnica od 05.11.2002. godine, sa izvodima iz katastra (10 strana), zapisnici Općinskog suda Fojnica od 12.03.2004. godine, zaključak od 11.06.2004. godine, dopis Š. F. broj 160/05 od 14.10.2005. godine, dopis općine F. od 25.10.2005. godine, dopis Š. F. od 07.11.2005. godine, ugovor o osnivanju društva sa ograničenom odgovornošću od 29.09.2005. godine sa aneksima ugovora br. 1 od 07.11.1995, godine, br. 2 od 22.02.1996. godine, br. 3 od 29.09.1995. godine i br. 4 od 29.09.1995. godine, i prilogom popisa imovine Š. V. F., pregled nekretnina po ugovoru o osnivanju Š. F. od 30.05.2005. godine sa zapisnikom o primopredaji osnivačkog uloga iz marta mjeseca 1997. godine, Registracija o osnivanju „Š.-F.“ d.o.o. F. i sve promjene upisa promjena zaključno sa 31.12.2001. godine Kantonalnog suda Sarajevo, dopis Š. F. br. ... od 18.11.2005. godine, popis objekata Š. V. F. po katastarskim česticama urađen od strane geometra od 04.10.2005. godine, dopis općine F. br. ... od 14.03.2006. godine sa rješenjem Kantonalnog suda u Travniku od 14.11.2003. godine i

Općinskog suda u Travniku od 08.11.2004. godine, Rješenje općine F. broj ... od 29.11.2005. godine i 16.03.2006. godine, Rješenje o dosudi Općinskog suda u Kiseljaku broj ... od 15.02.2006. godine sa dostavnicama, dopis Š. V. F. broj ... od 27.06.2006. godine, sa izvodima iz PS obrazaca od 04.07.2005. godine, odlukom o vraćanju stanova broj od 04.07.2005. godine i dopunskim rješenjem općine F. broj ... od 10.07.2006. godine i katastarsko-knjižni izvadak za k.k. uložak... k.o. Fojnica i broj: ... k.o. Fojnica. Podaci Agencije za privatizaciju SBK (dopisi broj: ... od 31.07.2008 godine i broj ...od 19.09.2006 godine). Podaci O. F.-Službe za urbanizam, obnovu, građenje, katastar i imovinsko-pravne poslove (dopis broj:... od 13.01.2009 godine), sa priložima navedenim u dopisu, sa prijemnim listom i izvodima (dopis od 05.11.2008. godine i rješenja općine F. broj: ... od 05.11.2002. godine), Rješenja Općinskog suda Fojnica broj .. od 16.03.2001. godine, sa priložima, rješenje općine F. broj: ... od 08.04.2008. godine, Rješenje o dosudi općinskog suda u Kiseljaku broj ... 12.05.2008. godine, Katastarsko-knjižni izvadak općine F. za ... rješenje općinskog suda Fojnica broj ... od 26.06.2001. godine, Katastarsko-knjižni izvadaka za z.k, ul. broj ..., rješenje Općinskog suda u Fojnici broj ... od 22.10.1999. godine, rješenje o dosudi Općinskog suda u Kiseljaku broj ... od 25.04.2008. godine, Katastarsko-knjižni izvadak Općine F. za ..., rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... od 26.06.2000. godine, i broj: ... od 10.08.2000. godine, Katastarsko-knjižni izvadak za k.k. ... rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... od 21.03.2002. godine, rješenje o dosudi Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 15.02.2006. godine, Katastarsko-knjižni izvadak općine F. za ... rješenje općinskog suda Fojnica br. ... od 21.03.2002. godine, Katastarsko-knjižni izvadak Općine F. za DN-... rješenja Općinskog suda Fojnica br. ... od 11.12.2001. godine i ... od 12.03.2001. godine, zapisnik Općinskog suda Fojnica broj ... od 12.03.2004. godine.Odgovor Općinskog suda u Kiseljaku, Zemljišnoknjižni ured, broj ... od 12.01.2009 godine, Dopis Općinskog suda u Kiseljaku broj 049-04-SU-08-000092 od 16.03.2008 godine. Dopis Općinskog suda u Travniku broj: ST-6/04 od 12.09.2006 godine sa priložima navedenim u dopisu (5 strana). Dopis Centralne banke BiH broj ... od 15.7.2010. godine sa priložima – 3 strane. Naredba o privremenom oduzimanju dokumentacije Općinskog suda u Kiseljaku br. 049 0 KPP-10-000 031 od 14.07.2010. godine, Naredba o privremenom oduzimanju predmeta Općinskog suda u Kiseljaku br. ... od 04.02.2005. godine sa potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta br. 04-02/3-2-2/05 od 17.02.2005. godine i broj. 04-02/3-2-3/05 od 18.02.2005. godine, Naredba o privremenom oduzimanju dokumentacije Općinskog suda u Kiseljaku broj: 049-0-Kpp-08-000-031 od 13.10.2008. godine, Naredba o privremenom oduzimanju dokumentacije Općinskog suda u Kiseljaku broj: 049-0-KPP-08-000-033 od 24.11.2008. godine, sa zapisnikom o privremenom oduzimanju predmeta broj: 02/3-2-04-2-25/08 od 04.12.2008. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta MUP-a Travnik br. 02/3-2-78/08 od 04.12.2008. godine, zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta MUP-a Travnik br. 02/3-2-04-2-24/08 od 04.12.2008. godine, potvrde o privremenom oduzimanju predmeta br. 02/3-2-76/08 od 04.12.2008. godine i broj: 02/3-2-77/08 od 04.12.2008. godine. Ugovor o osnivanju društva sa ograničenom odgovornošću od 29.09.1995. godine, sačinjen između „Š.-export-import“ S., „Š.-

V.“ kojeg zastupa A. T., sa anexima ugovora: br. 1, br. 2 od 22.02.1996. godine, br. 3 od 10.06.1996. godine. Rješenje Kantonalnog suda u Travniku broj ST-3/03 od 14.11.2003. godine, Rješenje Općine Fojnica broj 07-31-111/08 od 08.04.2008. godine, sa izvatkom za uložak broj ..., Dopis Općine F. broj: 07-07-983/08 od 05.11.2008. godine, sa rješenjima od 05.11.2002. godine i rješenjem Općinskog suda Fojnica br. ... od 16.03.2001. godine. Dokaz koji se odnosi na tačku 19 optužnice a to je izvod iz kaznene evidencije za optuženog PS Fojnica od 22.02.2010. godine. Zapisnik o saslušanju svjedokinje N. D. K. tužilaštva Travnik broj ... od 08.02.2005. godine. Zapisnik o saslušanju svjedoka H. F. M.-a, Uprave policije Travnik broj 02/3-2-35/09 od 12.02.2009. godine.

Kao dokaz odbrane sud je saslušao svjedoke N. S., F. A., Š. F., A. K., I. K., B. A. i vještaka finansijske struke Starčević Refika, nakon čega je tuženi A. T. izložio svoju odbranu u svojstvu svjedoka. Od materijalnih dokaza odbrane pročitani su nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke i tržišnih odnosa Starčević Refika od maja mjeseca 2012. godine, Zapisnik komisije o utvrđivanju zatečenog stanja u privrednom društvu V. F. br. 7 iz 1993. godine kojim dokazujem početno stanje jednog od suosnivača Š. N. pilane odnosno Š. V.; pismo namjera drvne industrije V. i izvršnog odbora Skupštine opštine F. od 28.07.1995.g. da se obnove industrijski kapaciteti u ranijem privrednom društvu Š. V.; originalni protokol o razgovorima vođenim 3. juna 1996. g. u S. između predstavnika Š. E. import i Š. V. kao suosnivača i N.P. kao novo osnovanog društva, a tačka 5 ovog protokola kojim su se učesnici ovog razgovora saglasili da Š. V. prenosi vlasništvo nad kotlovnicom i depoom u cjelini na Š. N. P.. Dakle radi se o dokapitalizaciji, a nakon toga se zaključuje aneks ugovora o osnivanju br. 3 kojim je to i formalizirano. Oba dokumenta su u originalu. Pravilnik o finansijskom poslovanju Š. N. P. d.o.o. F. koji je kasnije dio interne normative Š. F. koji je usvojen 13.12.1996.g. , a čl. 4 i čl. 5 ovog Pravilnika daje ovlaštenje direktoru da može tražiti obrtna sredstva. Obrtna sredstva, dakle ne kredite za investiciju nego za obrtna sredstva iz tuđe akumulacije, iz tuđih izvora, između ostalog i od poslovnih banaka, rješenje o imenovanju članova upravnog odbora Š. F. br. ... od 03.03.1998. godine, originalni bilans stanja i bilans uspjeha Š. F. za 1998. godinu sa reprezentatom tadašnjeg Zavoda za platni promet i time potvrđujemo tačnost dijela iskaza vještaka optužbe Prašljivić Kerime kojoj je predočavan samo bilans stanja i podsjećam sud da je pri ocjeni visine temeljnog kapitala Š. F. vještak istakla rezervu da nema dokaz da je to, da je bilans stanja i bilans uspjeha predat Zavodu za platni promet i Poreznoj upravi i u tom smislu potvrđujemo da je predat i potvrđujemo tezu odbrane da je Š. F. cijelo vrijeme vukla kreditno zaduženje; akt Š. F. d.o.o. F. br. ...od 10.03.1999. godine koji ovo preduzeće od banke3 S. traži kratkoročni kredit u iznosu od 250.000 maraka i koji potpisuje I. K. član upravnog odbora i time dokazuje da su članovi upravnog odbora Š. F. znali za postojanje između ostalog i ovog kreditnog zaduženja; obavještenje Š. F. od 11.03.1999. godine suosnivaču kojim se suosnivač Š. E. I. obavještava da Š. F. ima kreditna zaduženja kod banke3 i Banke4; izjavu o prenosu akceptnih naloga od 12.03.1999.g. godine kojim Š. F. kolateral - akceptne naloge dakle za raniji kratkoročni kredit ponovo deponuje kod

banke3 kao kolateral za novi revolving kredit i da je obezbjeđenje ovog kolaterala potpisao I.K. član upravnog odbora, bilans stanja i bilans uspjeha Š. F. za prvo tromjesečje 1999. godine sa reprezentatom Zavoda za platni promet kao dokazom da je predato i potvrđujem tačnost nalaza vještaka optužbe da je Š. F. imala temeljni kapital preko 9 miliona maraka, a da je opšte ovlaštenje direktora za kreditno zaduženje do jedne trećine ukupnog kapitala, objašnjenje Š. F. P. banci S. u kojem pored ostalog 15.10.1999. godine postoji izjašnjenje o kreditnom zaduženju kod 4 banke, a ovaj akt potpisao I. K. član upravnog odbora, ovlaštenje Š. F. kojeg također potpisuje I. K. kojim se ovlašćuje zaposlenik tog preduzeća H. F. da obavi sve radnje povezane za upis kolaterala - hipoteke po ugovoru o kratkoročnom kreditu u iznosu od 250.000 KM, koji također potpisuje I. K., orginale rješenja Općinskog suda Fojnica br. ... od 22.12.1999.g. iz kojeg se vidi da je banka6 povukla tužbu protiv tuženog Š. F. zbog duga iz osnova kredita, jer je dug isplaćen, rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... iz kojeg se vidi da je obustavljen izvršni postupak po prijedlogu banke6 radi naplate duga iz osnova kredita, jer je dug vraćen, rješenje Općinskog suda Fojnica broj: .. iz kojeg se vidi da je obustavljen izvršni postupak protiv Š. F. po zahtjevu banke6 za dug od 120.000 KM, jer je dug vraćen, akt Š. F. od 27.12.1999.g. kojim Š. F. traži kratkoročnu pozajmicu od 60.000 KM od Banke4, a koji također potpisuje I. K., član upravnog odbora, rješenje Općinskog suda Fojnica br. ... iz 2000.g. prema kojim se obustavlja izvršni postupak po zahtjevu banke1 radi isplate duga od 150.000 KM protiv Š. F., jer je dug vraćen, akt Š. F. br. ... od 08.08.2000. g. upućen banci4 u kojem Š. F. obavještava banku da je zakazano ročište za upis hipoteke kao kolateral za kredit, a ovaj akt potpisuje I. K., član upravnog odbora, orginalni ugovor između Š. F. i S.1 d.o.o. S. sa prospektom proizvodnog programa; akt Š. F. od 15.6.2001. godine broj:... kojim ovo preduzeće traži od općine F. procjenu vrijednosti zemljišta koja se nalazi u krugu Š. V. i koji potpisuje H. F., te odgovor općine F. od 21. jula 2001. godine kojim općina obavještava Š. F. o cijeni zemljišta, sve u pripremi zasnivanja založnog prava, rješenje Općinskog suda Fojnica broj ... od 26.6.2001. g. kojim se obustavlja izvrši postupak pokrenut po zahtjevu Banke4 protiv Š. F., jer je kredit uzet od te banke, vraćen; orginalnu odluku privremenog upravnog odbora Š. V. br. ... od 06.08.2001.g. kojom upravni odbor Š. V. dozvoljava zasnivanje založnog prava odnosno hipoteke na svojoj nekretnini, a u korist poslovnog partnera S., poslovnog partnera Š. F., kao obezbjeđenje kredita kojeg je S. digao od banke1 kao dokaz da je jednim dijelom nekretnina koje su bile u nominalnom vlasništvu posjeduju pravo korišćenja u Š. V. raspolagao nadležni organ tog poduzeća, aneks broj 1 osnovnom ugovoru o kreditu broj ... kao reprogramiran kredit koji je dala banka2 Š. sa ostatakom duga 135.341,00 KM, rješenje Ministarstva privrede SBK („ Sl. broj: 02/01“ od 01.10.2001. g.), ugovor o izradi tlocrta za uspostavu katastra nekretnina zaključen između Š. V. i M. M. na temelju kojeg je valjalo u pripremi konačne identifikacije katastarskog stanja koja je počela 1990.g., a završena 2002. godine treba uraditi presjek katastarskog stanja Š. V., radi usaglašavanja i utvrđivanja nekretnina koje su ušle kao suosnivački udio u Š. F., odluku o usvajanju početnog bilansa preduzeća Š. V. F. od 04. marta 2002.g. koji potpisuje predsjednik upravnog odbora D. K. sa

protokolom o razgovorima vođenim kod načelnika općine, a sastavni dio ove odluke i ovog protokola prospekt nekretnina Š. V. koje su ostale u njenom vlasništvu nakon što je dio unijela u Š. F. i u kojem nema nekretnina koje su date kao osnivački ulog u Š. F., brisovnu dozvolu banke1 dostavljena Općinskom sudu u Fojnici kojom se dozvoljava brisanje ranije upisane hipoteke za kredit broj ... od 03.09.2001. godine, jer je kredit vraćen, rješenje Općinskog suda Fojnica broj ... od 20.03.2002. godine kojim se obustavlja izvršni postupak po zahtjevu banke1 protiv dužnika S. što je vezano za odluku upravnog odbora Š. V. jer je dug od 350 000,00 KM regulisan na drugi način, zahtjev za reprogram kredita upućen banci3 d.d. S. od 08.07.2002. godine, nakon prestanka mandata A. T. što je vezano i za ugovor o reprogramu kojeg je banka dostavila na zahtjev suda i time je cjelokupan iznos kredita od 250.000,00 KM dignut za vrijeme mandata A. T. vraćen, a Š. F. zadužena novim kreditom kojeg je potpisao M. H. sa istim kolateralom, izjavu od 10.07.2002. godine kojom M. H. daje mjenično ovlaštenje banci3 S. za popunu bijanko mjenica dugog kolaterala ovog kredita, izjavu Š. F. bez imena davaoca od 10.07.2002. godine kojom je Š. F. dala neopozivu saglasnost da se za ugovor o reprogramu, u slučaju nevraćanja aktivira data hipoteka, tužbu kojom Š. E. import traži od Š. F. iznos od 748.000,00 KM na ime između ostalog i obračunatih kamata 2.5% kamata na angažovana sredstva i odgovor Š. F. od 07.07.2003. godine, zaključak općinskog vijeća općine F. broj 01-05517/04 kojim općina F. daje saglasnost da se S.1 S. dakle poslovno partneru Š. F. dodjeli pravo korišćenja na zemljištu koje je поближе označeno u čl. 1. ovog zaključka i ugovor o prenosu prava korišćenja na zemljištu koji je predmet ovog zaključka, zaključen između DP V. po direktoru I. H. i stječaju S.1 kojim se prenosi pravo korišćenja imovine koja nije vlasništvo V. nego Š. F., presudu Općinskog suda Travnik broj 51 0 Ps 000846 07 Ps od 12.5.2009.g. koja je potvrđena presudom Kantonalnog suda Novi Travnik broj 51 0 Ps 000846 09 Gž od 07.07.2010. godine i potvrđena presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 51 0 Ps 000846 10 Rev od 24.01.2011. godine. Spor je vođen po tužbi tužitelja Š. F. koji je već tada bio u stečaju protiv Š. V. i protiv S.1 d.o.o. S. radi poništenja jedne nagodbe, katastarsko knjižni izvadak od 22.11.2012.g. za nekretnine označene kao kč. ... i ... i katastarsko knjižni izvadak za zk uložak br. ... od 11.10.2006.g., fotodokumentacija o istorijatu nastanka Š. N. P. odnosno Š. F..

Nakon ovako provedenog dokaznog postupka stranke i branitelj iznijeli su svoje završne riječi pa je tako kantonalna tužiteljica u svojoj završnoj riječi istakla da dokazi na kojima se temeljila ova optužnica su brojni dokazi materijalne prirode u koje je sud izvršio uvid i subjektivne prirode saslušanjem predloženih svjedoka od strane optužbe, te iskaz vještaka finansijske struke Plašljivić Kerime koji je potkrijepljen i pismenim nalazom i mišljenjem vještaka. Istraga u ovom predmetu koja je rezultirala i podizanjem izmjenjene optužnice, analiziranjem svake tačke iz optužnice, a odnose se na podignute kredite kod raznih banaka od 18.10.1999.g. to je bila dakle po ranijoj optužnici prva tačka, kada je prvi kredit i podignut, ali je obzirom da je taj kredit i slijedeći kredit, a na osnovu dokaza odbrane vraćeni, onda je tužilaštvo ostalo samo kod jednog kredita podignutog kod banke3 S. u

iznosu od 250.000,00 KM, pa je u činjeničnom opisu ostala ta 1999. godina pa do 15.06.2001. godine, kada je podignut posljednji kredit, na osnovu dokumentacije sa kojom je Tužilaštvo raspolagalo, a osim podignutih kredita i sa dva privredna subjekta sa sjedištem u S. također su kroz poslovnu saradnju i finansijsku podršku uzeta sredstva i to sa preduzećima S. i S.1. Tužiteljica je istakla da je optuženi istovremeno obavljao dužnost direktora i u preduzeću Š.-F. i u preduzeću Š.-V., a što je vidljivo i iz sudskih rješenja, a nakon što je preduzeće V. zajedno sa Š. E.I. S. osnovalo novo preduzeće Š.-N.P., čiji naziv je promijenjen u Š.-F., te je karakteristično da su formiranjem tog novog preduzeća nekretnine koje su bile u korištenju preduzeća V. su ušle u imovinu novog preduzeća, odnosno dio tih nekretnina, jer na osnovu izvoda iz katastra je vidljivo da su nekretnine državna imovina, odnosno kako su upisane opće društvena imovina, a preduzeće V. je bilo samo u korištenju tih nekretnina. Dalje u završnoj riječi tužiteljica detaljno obrazlaže postupak sklapanja spornih kredita navodeći banke i iznose kredita, kao i imovinu koja se zalaže, kao garant vraćanja kredita, a radi se o nekretninama koje su u korištenju Š. V. po kojim se dozvoljava uknjižba založnog prava tih nekretnina u korist Š.-F.. Analizom provedenih dokaza, kako iskazima saslušanih svjedoka optužbe, a dovodeći ih u vezu sa obilnom materijalnom dokumentacijom koja je prezentirana sudu i u koju je sud izvršio uvid može se zaključiti da je optuženi istovremeno bio direktor u oba preduzeća, dakle i u V. i u F., da je imovina preduzeća V. tokom ratnih dejstava uništena i da je formiranjem novog preduzeća u istom krugu, postojala dva preduzeća sa istom djelatnošću, te da su formiranjem novog preduzeća u isti, uloženi kako pokretna tako i nepokretna imovina, da je to preduzeće poslovalo gotovo dvije godine bez problema, obzirom, a kako su istakli svjedoci, da je jedan od osnivača Š. E.I. trebao dobijati građu iz tog preduzeća za izvoz sa kojim je taj osnivač bio zadovoljan, dok je preduzećem upravljao I. K., ali da je dolaskom za direktora A.T., sve krenulo naopako, odnosno sa njegovim načinom poslovanja, uredno poslovanje koje je ostavio I. K. je A.T. poremetio i odmah krenuo u kreditna zaduženja koja su rezultirala stečajem tog preduzeća i otpuštanjem uposlenih radnika, bez uvezanog radnog staža i svih drugih privilegija zakonom zagwarantiranih za radnike i praktično ti radnici bez uvezanog radnog staža su se našli na ulici. Nažalost, drugi suosnivač tog novog preduzeća, preduzeće V. nije reagiralo, jer je upravo u tom preduzeću bio direktor A.T. što znači da su praktično na ovakav način poslovanja dva preduzeća uništena, obzirom da je imovina preduzeća V. tokom ratnih dejstava bila uništena, da se ta imovina nije obnovila, nego je uložena u novo preduzeće, iako je njena knjigovodstvena vrijednost bila nula, da preduzeće V. do 2004. godine uopće nije imala formiran upravni odbor, te je odluke bez upravnog odbora donosio A.T. i na taj način zalagao kroz kredite imovinu tog preduzeća koja je samo bila u korištenju tog preduzeća, a u vlasništvu države, a podizao kredite u ime novoformiranog preduzeća N. P., odnosno Š. F., koja je odlukom suda promijenila ime, a faktički je pravni slijednik tog novoformiranog preduzeća, te podizanjem kredita za to novo preduzeće u milionskim iznosima, je zalagao nekretnine u društvenom vlasništvu, bez odluka upravnog odbora tog preduzeća, a što su potvrdili svi svjedoci optužbe istakavši da se ti upravni odbori nisu ni sastajali, a kamoli donosili odluke u vezi

podignutih kredita, prema pravilniku o finansijskom poslovanju Š..N.P. čl. 4 je predviđeno da angažiranje sredstava o zaduženju ima direktor, ali isto tako je predviđeno da odluku o zaduženju društva donosi direktor, pa se postavlja pitanje da li se radi dakle o nepisanoj odluci ili o valjanoj pismenoj odluci sa kojom je bio dužan upoznati upravni odbor pa i radnike o visini podignutih kredita, o načinu utrošenih tih sredstava, u koje svrhe će se ti krediti utrošiti, o načinu, mjerama obezbjeđenja pogotovo ako se radilo uglavnom o kratkoročnim kreditima uglavnom podizanih na period od 3 mjeseca. Upravni odbor Š. F. je bio formiran, ali članovi tog odbora pred ovim sudom su se izjasnili, izjavili da uopće na sjednicama upravnog odbora na strani direktora da nikad nisu bili obavješteni o podizanju tih kredita i u koje svrhe će se oni utrošiti, pogotovo što se radilo doista o velikim gotovo milionskim iznosima podignutih kredita pa se postavlja pitanje u koje svrhe su ti krediti utrošeni. Prilikom podizanja kredita A.T. je tražio od općine F. cijenu zemljišta u industrijskoj zoni, pa se postavlja pitanje ako je samo tražio, založio tuđe nekretnine i ako je imao namjeru uredno vratiti kredite, zašto će mu cijena zemljišta. Odgovor je da se prodaju u postupku prinudne naplate kao što je to i učinio. Za vrijeme podizanja kredita od '99.g. pa za vrijeme njegovog mandata izvršni postupci pred sudovima već su bili pokretani, ali unatoč tome on je dalje podizao nove kredite i zalagao preostale kredite u korištenju V. bez obzira na već pokrenute izvršne postupke na prijedloge banaka i ovdje se dakle upravo ogleda njegova zloupotreba po tim kreditima, Nažalost niko ispred preduzeća V. nije mogao usprotiviti se njegovoj zloupotrebi obzirom da je bio istovremeno direktor i u V. i u F. i obzirom da u tom preduzeću upravni odbor nije postojao, jer je formiran tek 2004.g., a kamoli da se sastajao i raspravljao o tim kreditima. Nadalje je istaknuto da je ovo eklatantan primjer kako su direktori poput A.T. rušili državnu imovinu i na taj način dovodili stotine radnika bez posla, praktično na ulicu, te na osnovu svega navedenog tužiteljica smatra da je optužba apsolutno opravdana i dokazana, te predlažila da sud optuženog oglasi krivim i kazni bezuvjetnom osudom.

U završnoj riječi branitelj optuženog, suprotno tvrdnji ovlaštene tužiteljice, smatra da optužba nije dokazala da je njegov branjenik počinio krivično djelo koje mu je izmjenjenom optužnicom stavljeno na teret, te istakao da postupajuća tužiteljica ne prati pravnu stečevinu Bosne i Hercegovine jer cijelo vrijeme preferiše terminom društvena svojina i pravo korištenja, a pri tome je zaboravila da je 1994. godine odnesen Zakon o pretvorbi koji je kao opći mir u Bosni i Hercegovini poznat je pod nazivom "Dejtonski mirovni sporazum" preuzet kao pravna stečevina i u BiH i važi i danas. Tim zakonom je društvena imovina pretvorena u državnu imovinu što u evidenciji nekretnina u gruntovnici i katastru nisu izvršile promjene u u gruntovnim knjigama i katastarskim evidencijama to je pitanje tehnike ali je činjenica da ne postoji društvena svojina, niti njeni pravni izrazi koji su postojali po ustavu 1974.godine kao što je pravo korišćenja, pravo raspolaganja. Dakle postoji država kao titular vlasništva sa svim elementima vlasništva i u tom pogledu dakle nema ništa sporno pa ni saglasnost Ministarstva energetike, privrede i rudarstva F BiH iz 1995. godine, a Dejtonskim sporazumom iz 1994. godine kada su prestali sukobi

između Armije BiH i Hrvatskog vijeća obrane formirana je Federacija. Dakle postojao je nadležni organ. Branitelj ističe da je koncepcija optužbe išla u pravcu da je njegov branjenik, obavljajući funkciju direktora u dva preduzeća „Š. V.“ i „Š. F.“ bez znanja, odobrenja i saglasnosti organa upravljanja, bilo da ih nazovemo upravni ili nadzorni odbor „Š. V.“ založio nekretnine ovog preduzeća da bi kod više poslovnih banaka dobio kredite u korist „Š. F.“, u namjeri da „Š. F.“ pribavi protupravnu imovinsku korist, pa je „Š. V.“ neplaćanjem tih kredita izgubila svoju imovinu koja je založena kao kolateral. I u izmijenjenoj optužnici tužilaštvo barata velikim ciframa. Nekakav drugi, potpuno neprirodan dio prethodnog koncepta optužbe su poslovni aranžmani „Š. F.“ sa preduzećima „S.1“ i „S.“, iz osnova standaradnih ugovora o privredi, ugovora o raznim vidovima poslovne i tehničke saradnje. Krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlasti se može izvršiti samo sa umišljajem i to direktnim umišljajem, u njegovom kvalifikovanom obliku, kojeg je zakon definisao kao namjera. To znači da je sviješću i voljom učinio obuhvaćeno sve što može ući u zonu kažnjivosti, dakle, svaki postupak, aktivan ili propuštanje koji nije u skladu sa ovlaštenjem kojeg službeno ili odgovorno lice ima, bilo da se radi o uzurpaciji ovlaštenja koja se nemaju ili zlonamjernom koriscenju ovlaštenja koja se imaju. Po ovoj optužnici, njegov branjenik je uzurpirao ovlaštenja oragana upravljanja „Š. F.“ na taj način da je dao saglasnost, kao njen direktor, da se njena imovina optereti hipotekom, što bi bila nedopuštena uzurpacija ovlaštenja nadzornog ili upravnog odbora, a potom uzurpirao i nadležnosti organa upravljanja „Š. F.“ da bi je kreditno zadužio, što bi također, po stanovištu optužbe, bilo nedopušteno, pošto tužilac smatra da je za kreditno zaduženje - namjenski za obrtni kapital u dijelu poslovne politike, u nadležnosti organa upravljanja „Š. F.“, da je sve to učinio da bi „Š. F.“ pribavio protupravnu imovinsku korist.

Međutim, protupravna imovinska korist je nešto što se stiče bez pravnog osnova. Kredit, bilo od Banke3 S., bilo od Banke1, bilo od Banka2, ili bilo koje druge poslovne banke, koji se traži sa određenom namjenom, u toj namjeni bude plasiran i što je najvažnije, namjenski iskorišćen, niti jeste, niti može biti protupravno stečena imovinska korist. To je potpuno legalan, dopušten i u privrednom poslovanju apsolutno uobičajen način pribavljanja slobodnih, likvidnih sredstava, što je u osnovi i privrednog i bankarskog poslovanja. Druga bi stvar bila da su namjenski odobreni krediti pribavljeni i iskorišćeni da bi se pokrile neke eventualne nezakornitosti u prethodnom radu. Npr., da bi se plaćalo nedugovano, da bi se, na kraju krajeva, ta sredstva izvukla iz kreditnog dužnika, što ovdje apsolutno nije slučaj. Prema iskazu vještaka optužbe, Prašljivić Kerime, posebno u dijelu njenog usmenog obrazloženja na glavnom pretresu, svi ovi krediti su namjenski utrošeni, tako da su utrošeni za pokrivanje normalnih troškova neophodnih za siguran i produktivan rad kreditnog dužnika. Prema iskazima svjedoka odbrane, nalazu i mišljenju Starčević Refika, kao i prema iskazu samog optuženog, ova su sredstva upotrijebljena za nabavku sirovine, izmirenju tekućih troškova kao što su plaćanje utroška el. energije, isplata plaća, podmirenje drugih proizvodnih troškova. Ni jedan jedini fening nije iskorišćen nenamjenski, što pokazuje i činjenica da su poslovne

banke, po izmirenju prethodnih obaveza, iz osnova ranije odobrenih i plasiranih kredita, odobravalu nova sredstva, u istom, ili većem iznosu, pa se postavlja pitanje o kakvoj to prutpravno stečenoj imovinskoj koristi „Š. F.“ govori optužba, i iz kojih to dokaza optužbe proizilazi potvrda ove teze. Odbrana dalje ističe da takvog dokaza niti ima, niti može biti. Sa druge strane, ako se analizira poslovni odnos između „Š. F.“ i preduzeća „S.“ i „S.1“, postavlja se pitanje šta je „Š. F.“ iz tih poslova protupravno stekla. Ako je ko na gubitku iz tog poslovnog aranžmana, onda su to „S.1.“ i „S.“, ali i u tom dijelu nema krivnje njegovog branjenika, jer se radi o poslovima koji su podložni i komercijalnim i nekomercijalnim rizicima, a svi ti rizici se unaprijed prihvataju samim činom ulaska u poslovni aranžman. Nije sporno da su postojali krediti koji su predmet ove optužnice, kao što nije sporno ni to da je njegov branjenik 31.12.1996. godine, preuzeo preduzeće „Š. F.“ već opterećeno kratkoročnim kreditima u iznosu od 395 000,00 KM dugom prema dobavljačima od oko 1.100 000,00 KM, kao što nije sporno da su krediti, u vrijeme mandata njegovog branjenika, uredno servisirani, te nadalje nije sporno ni to da su se neke banke naplatile iz založene imovine, ali da je ovo bilo nakon što je njegov branjenik razriješen dužnosti direktora 17.04.2002.godine. Svjesno ili ne, postupajući tužitelj predstavlja sudu netačnost, da A. T. raspolaže nekretninama „Š. V.“, a u stvari A. T. raspolaže nekretninama „Š. N.P.“, odnosno „Š. F.“. U tom smislu odbrana upućuje vijeće na presudu Općinskog suda Travnik br. 051 0 Ps 000846 07 Ps od 12.05.2009. godine, gdje na str. 6 sud zauzima pravno stajalište da je „Š. F.“ dobio u vlasništvo nekretnine koje se formalno vode na „Š. V.“. Nadalje, u presudi Kantonalnog suda u Novom Travniku br. 51 0 Ps 000846 09 GŽ od 07.07.2010. godine, drugostepeni sud zauzima i jasno obrazlaže na str. 4 pravno stajalište da su nekretnine koje su bile predmetom tog spora, Ugovorom o osnivanju „Š. F.“ postale njegova svojina, što je i utvrđeno i rješenjem višeg suda u Sarajevu, kada je „Š. F.“ (tada „Š.N.P.“) registrovana, a isto pravno stajalište zauzima i Vrhovni sud FBiH u presudi br. 51 0 Ps 000846 10 Rev od 21.04.2011. godine, kada na str. 4 navodi da su nižestepeni sudovi pravilno našli da su nekretnine, koje su predmet tog spora, svojina „Š. F.“. Druga zamjena teza na kojoj tužilac gradi optužnicu je da A. T. nije imao ovlaštenje Upravnog odbora „Š. F.“ da ovu firmu kreditno zaduži. Odbrana je saslušala četiri od pet članova Upravnog odbora „Š. F.“, među kojima su osobito interesantni iskazi F. A., jednog od autora Ugovora o osnivanju, te istovremneo i predsjednika Upravnog odbora, D. K., B. A., čovjeka sa zavidnim poslovnim i menadžerskim referencama i I. K., koji je jedno vrijeme bio čak i direktor „Š. .N.P.“, a za cijelo vrijeme i ovlaštenog supotpisnika. Svi oni su potvrdili daje Upravni odbor „Š. F.“ bio upoznat sa uslovima pod kojima ovo preduzeće radi, da je svaki od njih bio upoznat da se ovo preduzeće susreće sa brojnim poteškoćama u svom poslovanju. Saslušani članovi Upravnog odbora su također potvrdili da su se sjednice Upravnog odbora održavale redovno, ali, prema potrebi i vandredno, da su se vodili zapisnici, donosile odluke i zaključci, davane saglasnosti na urađeno ili nalozi za uraditi nešto ubuduće, ali da su gotovo svi članovi Upravnog odbora i direktor zbog obima posla i inteziteta poslovnih odnosa, bili praktično u svakodnevnom kontaktu, kako bi se riješila tekuća i svakodnevna pitanja i

problemi, počev od npr. problema sa isporukom kvalitetne sirovine, do pitanja odnosa sa osnivačima. Konačno, ovu tezu optužbe dodatno razbija i Pravilnik o finansijkom poslovanju „Š. N. P., odnosno „Š. F.“, usvojen 13.12.1996. godine, koji u čl. 4 daje ovlaštenje direktoru ili drugom licu koje direktor ovlasti, da može angažovati sredstva, kao obrtni kapital, bez znanja i saglasnosti Upravnog odbora. Nadalje, vještak optužbe Plašljivić Kerima, ali i vještak odbrane Starčević Relik, kao ekonomski stručnjaci su potvrdili da i po samom Zakonu o privrednim društvima direktor može zadužiti preduzeće do 1/3 vrijedosti kapitala, a da mu za to ne treba odobrenje organa upravljanja. U tom smilu je i vještak optužbe Plašljivić Kerima, prilikom unakrsnog ispitivanja ocijenila daje 1/3 ukupnog kapitala „Š. F.“ preko 3.000 000,00 KM, a ukupno zaduženje „Š. F.“ po osnovi kratkoročnih kredita i poslovnih aranžmana sa „S.“-om i „S.1“-om je manje od 3.000 000,00 KM. Krediti koje je „Š. F.“ podigla su namjenski iskorišteni u realnom sektoru privređivanja, radi stvaranja nove vrijednosti. To se zove proizvodnja. Ni jedna marka nije utrošena nenamjenski, u potrošnju. O tome dovoljno govore ekonomski parametri rasta proizvodnje i izvoza. „Š. F.“ koja je izdržavala blizu 300 porodica. Iz tih razloga jedina moguća presuda ovog Vijeća je oslobađajuća presuda. Zbog toga u ovoj odbrani branitelj nije htio govoriti ni olakšavajućim ni otežavajućim okolnostima, nećemo isticati ni neosnovano prozivanje tužioca na raniju osuđivanost mog branjenika, jer je izrečena kazna, po sili zakona morala biti brisana, nećemo isticati porodično stanje, uspješnu poslovnu karijeru, korektan odnos mog branjenika prema sudu, jer su to okolnosti koje bi mogle konkurisati u eventualnoj osuđujućoj presudi, a kojoj objektivno nema mjesta, jer tužilac nije dokazao ni jedan jedini elemenat utuženog krivičnog djela. Dalje je istakao da se nada da će njegov branjenik biti na odgovarajući način tretiran pred ovim sudom i da će ovaj postupak biti završen oslobađajućom presudom.

Optuženi se u završnoj riječi u cijelosti pridružio izlaganju svog branitelja i nije imao šta drugo dodati.

Optuženi dajući iskaz u svojstvu svjedoka istakao je da je za direktora Š. „V.“ imenovan u mjesecu julu 1994. godine od strane ministra S. koju funkciju obnaša do maja 2002. godine. Direktor „Š. F.“ postaje 1998. godine i tu funkciju obnaša do polovine aprila 2002. godine, tačnije četiri godine. Pojasnio je sudu da je 2002. godine prestao biti direktor u oba ova preduzeća. Za vrijeme njegovog mandata upravni odbor je imao redovna zasjedanja koja su bila najmanje 4 puta godišnje. Na tromjesečni, na šestomjesečni, na devetomjesečni i godišnji obračun. To je bilo redovno sa pozivima, a dnevni kontakti između najmanje 4 člana upravnog odbora. Znači donošene su odluke što su potvrdili i članovi upravnog odbora, od predsjednika pa nadalje. Potvrdio je da su krediti su uzimani od prvog dana, tj. od početka redovne proizvodnje počev od 01.01.1997. godine. To su bili kratkoročni krediti, a nisu podizani investicijski krediti pošto „Š. F.“ d.o.o. F. nije mogla ulaziti samostalno u investicije preko 10.000,00 maraka. Čak ni investiciono održavanje nije bilo dozvoljeno potrošiti više 10.000,00 maraka. Dake, to je bio limit koji su osnivači odredili. Navodi da za odluke o kreditnom zaduženju su imali u Zakonu o

kreditnim društvima koje je omogućavalo direktoru preduzeća da bez saglasnosti upravnog odbora, zaduži 30% imovine, kao i u Pravilniku o finansijskom poslovanju gde je eksplicitno rečeno da odluke po kreditnom zaduženju u smislu obrtnih sredstava, tekućih likvidnosti i ostalo kod domaćih banaka i firma u zemlji donosi direktor samostalno, ali se uvijek o tome obaviještavao upravni odbor. Krediti koji su ovdje nabrojani korišteni su isključivo za finansiranje obrtnih sredstava tekuće likvidnosti. Prvi ugovor o kreditu iz optužnice od 18.10.1999. godine na iznos od 250.000,00 maraka sa rokom vraćanja 90 dana. Obezbeđenje, akceptni nalozi dužnika, akceptni nalozi Š. E. I., hipoteka. Kredit je vraćen u roku. Odmah po vraćanju kredita podignut je drugi. Po ovom kreditu je ustanovljena hipoteka, jer je banka smatrala da je njoj dovoljno da se daju izjave koje su priložene u dokazima koje je kao direktor potpisivao i na tim izjavama je data saglasnost da se aktivne kredite, takvih je bilo 7, revolvinga po 90 dana, aktuelni kredit ukoliko se ne isplati onda se banci daje pravo da se naplati po osnovu kredita koji je već otplaćen. Optuženi je istakao da mu nije poznato da li je aktivirana hipoteka, pošto za njegovog mandata sigurno nije. Za njegovog mandata ovaj kredit je vraćen u roku od 3 mjeseca i uzet je novi. To se ponavljalo 7 puta. Posljednji kredit koji su digli je od 24.1.2001. godine jer svi ovi krediti su bili na 30 dana pod istom hipotekom. Taj kredit je vraćen, jer ko bi dao drugi kredit ako niste vratili prvi? To je priroda revolving kredita. Vi uzmete sredstva, koristite 3 mjeseca, plaćate kamatu. Poslije 3 mjeseca vratite i banka vam u roku od 2-3 dana ponovo odobri ta sredstva. Da nije vraćen kredit iz 1999. godine ko bi dao kredit 2001. godine, a kredit je bio na 90 dana. Kredit od 24.01.2001. godine je zatvoren ugovorom o reprogramu od 10.07.2002. godine koga je novi direktor sa bankom zaključio kao kredit reprogram. Po prirodi stvari reprogram znači automatski zatvaranje prethodnog kredita, tako su sva 3 kredita zatvorena. Optuženom nije poznato zašto je neko dozvolio u banci da se naplati po osnovu hipoteke koja je već otplaćena. To su dešavanja poslije njegovog mandata. Optuženi je dalje u iskazu istakao da niti jedna nekretnina po ovim kreditima nije prodana za vrijeme njegovog mandata. To je jedan kredit koji je zatvoren ugovorom o reprogramu iz jula 2002. godine koga je zatvorio njegov nasljednik. Po definiciji i po pravilima banke reprogram znači potpuno novi kredit, broj: 1604497/02 od 10.07.2002. godine. Prvo IP 2202 po osnovu koga je naplaćen kredit je došao u firmu, odnosno predat na sud 3.12.2002. godine. 7-8- mjeseci poslije mog odlaska. Inače dakle sve te izvršne radnje koje su pokrenute za naplaćivanje hipoteka su pokrenute najmanje 2,3 mjeseca ili 5 mjeseci poslije mog odlaska. U dokaznom materijalu je priložena izjava i prenos akceptnih naloga. Jer stalno se jedni te isti akceptni nalozi od početka do kraja vodi. Jedna te ista mjenica „Š. E.I.“ za svih 7 kredita su isti instrumenti obezbjeđenja. To je potvrdio i vještak koji je rekao da je vraćen kredit. Dakle sva 3 kredita su vraćena i to 2 su vraćena u novcu, treći je vraćen kroz ugovor o reprogramu. I on je automatski stavljen u pasivni saldo. On više nije aktivan. Većina obaveza koje je firma imala bile su bile uslovno rečeno fiktivne obaveze što je Š. E..I. slao svaki mjesec 100.000,00 maraka po osnovu osnivačkog ugovora, što je V. onda kasnije sa svoje strane davala, ali to su sve bile obaveze koje nisu bile operativne. Operativna obaveza je ona što imate

dobavljačima, što imate bankama. Te obaveze nikad nisu prešle više od 2.000.000,00 - 2.500.000,00 maraka što je na kapital od 10.000.000,00 i 11 koliko je bio bilans druge godine zaista nije puno. Jer iza njega je ostalo 1.400.000,00 maraka proizvodnje u toku i zaliha. Samo je trebalo raditi. U unakrsnom ispitivanju optuženi je decidno pojašnjavao način poslovanja preduzeća „Š. V.“ i „Š. F.“ u kontekstu zaključivanja ugovora o kreditu, za koje nije osporavao da su podizani za vrijeme njegovog mandata, zalaganju imovine zaključivanjem hipoteka, kao i pojašnjenje vezano za imovinska prava na nekretninama koje su bile predmet upisa založnog prava. Nadalje je objasnio ovlaštenja koja je imao u vezi ovih kredita, početak rada upravnog odbora, način vraćanja kredita idr. Optuženi je dalje istakao da je Š. F. je radila još godinu i pol dana poslije njegovog odlaska. Osim kredita ostala je i imovina koja je 1994. bila nula, a poslije njegovog odlaska ostalo je 1.400.000,00 maraka zaliha.

Sve izvedene dokaze sud je cijenio u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. ZKP-a FBiH, pa je od strane suda svaki dokaz cijenjen pojedinačno i u međusobnoj vezi sa ostalim izvedenim dokazima. Upravo temeljem ovakve ocjene dokaza sud zaključuje da u radnjama optuženog pobliže opisanim u izreci ove presude se nisu ostvarila stvarna i bitna obilježja krivičnog djela zbog čega je isti oslobođen od optužbe. U konkretnom slučaju optuženi se teretio da je poizmjenjenoj optužnici, a kako je to navedeno u izreci presude počinio produženo krivično djelo „zloupotrebe položaja ili ovlasti“ iz člana 383. stav 3., u vezi sa stavom 1. KZ FBiH.

Iskazom saslušanog svjedoka A. S. u direktnom i unakrsnom ispitivanju potvrđeno je ovaj svjedok bio stečajni upravitelj u preduzeću „Š. F.“ d.o.o. F. kao i da je otvoren u novembru mjesecu 2003.godine. Za stečajnog upravitelja imenovan je rješenjem stečajnog sudije I. A.. Takođe je potvrdio da je u to vrijeme v.d. direktor bio A. kome nije znao prezime, nakon čega je formiran stručni tim vještaka koji su vršili popis i procjenu imovine u firmi, nakon čega je podnio izvještaj skupštini povjerenika 2005.godine. Ovaj svjedok je potvrdio nesporne činjenice da je osnivač preduzeća „Š. F.“ d.o.o. F. bilo preduzeće „Š. E.-I.“ S. i „Š. V.“ d.o.o. F.. „Š. F.“ d.o.o. F. je primila nekretnine od preduzeća „Š. V.“ d.o.o. F., koje su bile njihovo vlasništvo i ustupljene toj novoj firmi na osnovu ugovora o osnivanju. Nije mu poznato zbog čega te nekretnine nisu bile upisane u zk.uredu. banka3 Sarajevo je pokrenula stečajni postupak kod nadležnog suda da bi se naplatila koliko se sjeća iz dva kredita u ukupnom iznosu od 250.000,00 KM. Kao predmet hipoteke bila je upisana jedna hala procijenjena na vrijednost od 350.000,00 KM, a osim ove banke bila je i banka1 i banka2, na pitanje tužiteljice svjedok je izjavio da su zalagane nekretnine bile na preduzeću „Š. V.“, međutim ta imovina je osnivačkim ugovorom prešla na preduzeće „Š. F.“, te potvrdio da su te nekretnine zalagane kao mjera obezbjeđenja po tim kreditima. Što se tiče optuženog A. T. u vrijeme kada je bio direktor „Š. F.“, poznato mu je poznato da je država dala svoju saglasnost preko upravnog odbora da „Š. V.“ unese dio svoje imovine u „Š. F.“. Po aneksima ugovora i po papirima „Š. F.“ je bila upisana kao vlasnik na predmetnim nekretninama, međutim u zvaničnim knjigama nije bilo upisa, ali to je bio kapital „Š.

F.“. Koliko mu je poznato sve su to bili namjenski krediti korišteni za obrtna sredstva i za rad, a investicijskih kredita nije bilo. Svjedok je izjavio da mu nije bio predložen Pravilnik od 12.12.1996.godine koji je usvojen na sjednici Upravnog odbora „Š. N. P.“ iz koga je kasnije samo promjenom naziva nastala „Š. F.“.

Iz iskaza saslušanog svjedoka I. H., koji je bio uposlenik preduzeća „Š. F.“, kao referent nabavke od 01.11.1999.godine i radio do 2001.godine. Ovaj svjedok je potvrdio da je u tom periodu bio imenovan upravni odbor. Nakon što mu je predložen zapisnik od 19.03.2009.godine svjedok je izjavio da je od 07.02.2004. godine radio kao direktor „Š. F.“, a da je predhodnik bio R. J.. Napomenuo je da dok je bio referent nabave „Š. E. – I.“ u S. od koga su nabavljali mašine, dijelove, balvane. Dalje je potvrdio da je jedno vrijeme prestala saradnja sa „Š. F.“, a kao partner je ušao „S.1“ preko koga je nabavljao rezervne dijelove, kao i da je zaključio poravnanje sa „S.1 „ koji je imao zabilježenu hipoteku na imenovini „Š. V.“. Poravnanje je napravljeno da bi se izbalansirali odnosi i krenulo u proizvodnju. Za vrijeme njegovog mandata i preduzeće „S.“ u izvršnom postupku je realiziralo hipoteku, a imovina je bila upisana u katastru. Svjedoku nije poznato da li su u to vrijeme nekretnine bile upisane u gruntovnici. Istakao je da je kao direktor imao ovlaštenja bez ograničenja. Potvrdio je da je upravni odbor donosio odluke, a predsjednik je bio A., kome se nije sjećao prezimena, dok su članovi upravnog odbora bili B. A., N. M. i još neki. U unakrsnom ispitivanju svjedok je izjavio da je „Š. V.“ i „Š. E. I.“ ušli u „Š. F.“ tako što je „Š. E. I.“ unio operemu, a „Š. V.“ je unijela zemljište i kompletne objekte. Istakao je da su imali problema sa „Š. E. – I.“ jer nisu htjeli ništa da plaćaju i tu je bio cijeli problem. „Š. F.“, koja je na neki način bila socijalna firma, a inače se radilo o državnoj firmi, tako da su imali problema zbog čega je „Š. E.-I.“ istupio, a ušao je „S.1“. Bilo je velikih problema. Poznato mu je da je A. T. zamijenio direktor M. H.. Za vrijeme mandata A. T. po saznanjima koja je imao ovaj svjedok sve je bilo regularno, poslovi su praćeni dokumentacijom, otpremnicama, fakturama, a morali su biti svi zapisnici o lošem kvalitetu robe i dr. Kao razlog početka lošeg poslovanja je otvaranje mnogih privatnih firmi. Poznato mu je da je firma uzimala kredite i da su svi bili upoznati sa tim. Po poravnanju jedan dio nekretnina koje su bile opterećene hipotekom su prenesene na „S.1“. Svjedok je izjavio da zna da je Općinsko vijeće dalo odobrenje za sve nekretnine koje nisu pod hipotekom samo da bi se pokrenula proizvodnja. Što se tiče odluka o podizanju kredita koliko je svjedoku poznato da je to rađeno po odobrenju upravnog odbora, a nije mu poznato ko je odluke donosio. Potvrdio je da je on bio na sudu kada se vršila prodaja nekretnina „S.“, tačnije samo je realizirao hipoteku. U dodatnom ispitivanju svjedok je pojasnio da je 01.11.1999.godine prešao u „Š. F.“ u kojoj je radio kao referent nabavke do 2001.godine, a za direktora je imenovan 07.02.2004.godine. Za vrijeme dok je bio direktor imao je neograničenu odgovornost, a samo je radio oko „S.1“ i ni u kakvim drugim poslovima. Dakle i ovaj svjedok je imao neposredna saznanja o načinu nastanka spornih preduzeća, o osnivačkom ulogu i načinu rada, teškoćama sa kojim su se nosili, kao i znanju da je u sporno vrijeme postojao upravni odbor koji je donosio odluke, načinom zaduženja kroz dizanja kredita, kolateralom idr. Konačno ovaj svjedok je nakon

prestanaka mandata optuženog na mjestu direktora i sam imenovan za direktora sa neograničenim ovlaštenjima.

I iz iskaza svjedoka N. B. koji je bio imenovan za člana nadzornog odbora u „Š. V.“ 2006.godine, te kome je poznato da je u prijašnjem upravnom odboru bio A. M. otprilike 2000.godine i koji je bio predsjednik upavnog odbora je potvrđeno da je u sporno vrijeme postojao upravni odbor. O drugim okolnostima vezanim za rad preduzeća „Š. F.“ po pitanju podizanja kerita i načina vraćanja istih ovaj svjedok nije imao saznanja.

Iz iskaza svjedoka N. K. koji je istakao da se ne sjeća da li je bio član upavnog odbora „Š. F.“ ili „Š. V.“, jer nikada nije dobio rješenje, a A. T. ga je nazvao i tada mu saopćio da je postao član upavnog odbora. Ističe da nikada nije dobio poziv niti je prisustvovao kao član upavnog odbora na sjednicama, a u to vrijeme predsjednik upavnog odbora bio je Đ. K.. Obzirom da je njegov iskaz bio kontradiktoran tužiteljica je svjedoku predložila zapisnik o saslušanju u MUP Uprava policije Travnik broj 02/3-2-164/09 od 29.09.2009.godine i nakon što je pročitao sporni dio njegovog iskaza pitala je svjedoka da se izjasni šta je istina i zašto drugačije kaziva pa je svjedok pojasnio da se tu misli na upravni odbor koji je vezan za stanove, dakle nije vezano za predmet optužbe, obzirom da se radilo o sjednici na kojoj je dnevni red bio vezan za zgradu koja se pravila, a bio je pozvan ispred Zavoda za platni promet. Koliko mu je poznato da je „Š. V.“ bila nositelj izgradnje ove zgrade i da je prisustvovao A. T., napomenuo je da je kao direktor Zavoda za platni promet dostavljao izvještaje općinskom vijeću sa kompletnom analizom stanja privrede pa i „Š. F.“, dakle svih subjekata pojedinačno. Izvještaji su bili polugodišnji i godišnji, a radilo se kompletno stanje uključujući i pojedinačno bilas stanja, bilans uspjeha, broj zaposlenih i izvještaj o kreditima. Dakle i ovaj svjedok je potvrdio da je o bitnim pitanjima odlučivao upravni odbor, jer je potvrdio da je kao član upavnog odbora vezanog za stambenu problematiku bio na sjednici, dok mu je kao tadašnjem direktoru Zavoda za platni promet bio poznat izvještaj o poslovanju „Š. F.“ o kome je obavještavao Općinsko vijeće, dakle i općinsko vijeće je bilo upoznato o kompletnom stanju poslovanja navedenog preduzeća za vrijeme dok je direktor bio optuženi.

U direktnom ispitivanju svjedoka E. K. isti je izjavio da je bio direktor „Š. E. – I.“ koje je učestvovalo u tri projekta u izgradnji pilane u F., T. i K.. Koliko se sjeća 1994.g. je počeo razgovor oko izgradnje pilane pošto je preduzeće „Š. E.-I.“ bilo preduzeće spoljne trgovine i bavilo se izvozom od prije rata građe i namještaja, a uvozom opreme i repromaterijala pa da bi nastavio sa radom bila mu je potrebna građana da bi mogao namještaj da izvozi, na upit svjedok je izjavio da ne zna ko je zaključio ugovor o osnivanju ispred „Š. E.- I.“ ali mu je poznato da je to bio generalni direktor, međutim on je bio direktor Sektora uvoza i to nije bio djelokrug njegovog posla. Koliko se sjeća direktor nove pilane je bio I.K. Idriz misli da je to bilo 1996.godine, a za vrijeme njegovog mandata imao je jako dobru suradnju sa njim, a da je kasnije došlo do nekih problema, nije mu poznato da li su ti problemi

nastali za vrijeme mandata I. K.. Sjeća se da se upravni odbor sastajao nekoliko puta povodom polugodišnjeg i godišnjeg izvještaja i koliko se sjeća da su ti izvještaji bili pozitivni. Za vrijeme dok je I. K. bio direktor preduzeća „Š. N. P.“ bio je imenovan upravni odbor. Koliko se sjeća da je izvjesno vrijeme godinu do dvije bio član upravnog odbora obzirom da je bio direktor Sektora uvoza i na strukturu kapitala koja je bila takva kakva jeste, a ostali članovi „Š. E. – I.“ su bili F. H. i M. B. i zna da je bilo nekoliko sastanaka i da su svi održani u prostorijama „Š. N. P.“ F. kojima je prisustvovao i direktor I. K.. Poznato mu je da su surađivali sa F., tačnije sa direktorom A.T. Obzirom da je njegov iskaz bio kontradiktoran tužiteljica mu je predložila zapisnik o saslušanju sačinjen od MUP Policija uprave Travnik broj 02/3-2-137/09 od 20.08.2009.godine pa je uvidom u iste svjedok izjavio da to jesu njegovi potpisi na zapisniku, međutim nakon što mu je pročitana sporni dio iskaza u kome navodi da mu nije poznato ko je zamijenio vrlo uspješnog direktora u preduzeću „Š. N. P.“ I. K., niti se mogao sjetiti da je upravni odbor za vrijeme njegovog mandata razmatrao razrješenje određenih uposlenika u navedenom preduzeću, a da je bio prisutan upravnom odboru na kome je bio razrješenjen I. K. s pozicije direktora navedenog preduzeća, a na njegovo mjesto imenovani A. T., svjedok je izjavio da je to bilo vrlo davno, da se toga ne sjeća ali da postoji mogućnost da se to desilo i da je upravni odbor donio takvu odluku. Svjedok je ostavio mogućnost da su vršili uvoz za „Š. V.“ pošto je u to vrijeme bio direktor Sektora za uvoz, tačnije nadležan za uvoz opreme i repromaterijala. Za vrijeme dok je bio član upravnog odbora „Š. N. P.“ ne sjeća se da li je „Š. V.“ unijela neke nekretnine, ali kao član upravnog odbora imao je na uvid bilansno stanje, tačnije bilans uspjeha.

U direktnom ispitivanju saslušan je svjedok N. M. koji je izjavio da je u „Š. V.“ radio prije rata, a na zahtjev radnika se prihvatio dužnosti direktora u „Š. V.“ dok je poslije umirovljenja imenovan u nadzorni odbor „Š. V.“ što još uvijek obnaša obzirom da nema kome podnijeti ostavku kada je stupio na funkciju direktora nije ništa zatekao osim poziva Općinskog suda u Travniku i Općinskog suda u Kiseljaku po pitanju nekih dugovanja. Istakao je da je „Š. V.“ u toku rata dobrim dijelom pretrpjela štetu jer su joj izgorili proizvodni pogoni, a poslije rata je „Š. V.“ sa „Š. E. I.“ osnovala novo preduzeće ugovor o osnivanju, a ugovor je sasvim slučajno našao u krugu preduzeća. „Š. V.“ nije bila dužnik jer nije bila aktivno preduzeće nego je to bilo novoosnovano preduzeće „Š. N. P.“ koje je kasnije preregistrovano u „Š. F.“ d.o.o. F.. „Š. F.“ je bila aktivno preduzeće koje je stvaralo dugove i dubioze jer je stavljala imovinu „Š. V.“ pod hipoteku. Konkretno sa preduzećem „S1.“ bila su dva ugovora o poslovno tehničkoj saradnji koja je predviđala da „Š. F.“ proizvodi proizvode rezane građe za „S1.“, a „S1.“ je trebao kupovati trupce od šumarstva i prodavati im proizvode. Dakle „Š. F.“ je vršila samo usluge proreza i ništa drugo, a te ugovore potpisivao je A. T.. Namirenje „S1.“ je izvršio I. H. kao vršitelj dužnosti direktora „Š. V.“ i to se desilo poslije podnošenja ostavke A. T., a radilo se o imovini tačnije zemljištu i stovarištu oblovine u vlasništvu „Š. V.“. Svjedok je pojasnio da je zemljište bilo državno vlasništvo sa trajnim pravom korištenja „V.“. Izvršenje se nije desilo za vrijeme dok je direktor bio

A. T.. Svjedoku je poznato da su nekretnine u korištenju „Š. V.“ prebačene u „S.1“. Nadalje je pojasnio da je našao spisak knjižnih obavijesti o poslovnoj saradnji sa „S.“ i „Š. F.“ u kojoj su založenje nekretnine u korištenju „Š. V.“ i to je izvršenjem provedeno u Općinskom sudu u Kiseljaku za dug koji po tvrdnjama svjedoka nije ni postojao. To je sve bilo poslije podnošenja ostavke A. T.. Svjedok je pojasnio da je u svim založnim pravima u hipotekama po kojima je uspostavljeno založno pravo potpisivan sada umrli H. F. i za jemca i za dužnika, a imao je ovlaštenja za „S.“ od A. T.. Ugovori su zaključivani za „Š. F.“, a zalagane su nekretnine „Š. V.“, te ugovore sa bankom potpisivao je A. T. i dok je on bio direktor nije bilo izvršenja, a tek po dolasku drugih su krenula izvršenja. Kod svih ugovora kao mjere obezbjeđenja prilikom njihovih zaključivanja i onih predhodnih kao i onih sa privatnim preduzećima „S.1“ i „S.“ sa bankama za podizanje kredita upisivane su hipoteke na nekretninama kao založno pravo jemca „Š. V.“. Svjedok je potvrdio da hipoteke nisu realizovane za vrijeme A. T., a sa „S.1“ nezakonito je izmirenje izvršio I. H. i to po procjeni sudskog vještaka u vrijednosti od 2.200.000,00 KM. Navodni dug je bio 128.000,00 KM. Po informacijama svjedoka procjenu imovine kada je u pitanju vrijednost nekretnina „Š. V.“ je vršio procjenitelj Đ. P.. Nadalje je svjedok na upit izjavio da „Š. V.“ je unijela u „Š. N. P.“ svoj vlasnički udjel, a krediti su bili od 3 banke, te „S.“ i „S.1“ i za neki dug prema šumarstvu. Međutim svjedok izjavljuje da nije našao uplatnice da je kredit realizovan nego samo ugovor o kreditu i sudsko rješenje o uspostavi založnog prava koje je za obje firme potpisivao H. F.. U unakrsnom ispitivanju svjedok je izjavio da nije upisan u sudski registar kao direktor i da mu je poznato da ne može zastupati društvo u pravnom prometu ako nije upisan u sudski registar, te izjavio da nije imao kompletnu dokumentaciju na uvidu, da je vidio ugovor o osnivanju „Š. N. P.“, a kasnije „Š. F.“ i da „Š. V.“ kao dio svog osnivačkog kapitala nije unijela nekretnine, a imao je na uvidu zapisnik o primopredaji osnivačkog uloga između dva osnivača „Š. N. P.“ i „Š. F.“. Nakon toga odbrana je svjedoku predočila zapisnik o primopredaji osnivačkog uloga između ova dva preduzeća od marta mjeseca 1997.godine te u tački 3. na strani 4. u kome stoji da osnivač „Š. V.“ saglasno odredbama čl. 5. Aneksa 3. ugovora unosi kao ulog svoje stvari i novac, ali svjedok ističe da to nisu nekretnine. Na poseban upit svjedok je izjavio da nije vidio da je „Š. F.“ od banke dobila kredit niti je vidio da je kredit banke ikada plasiran.

Saslušani svjedok G. T. u direktnom i unakrsnom ispitivanju je istakao da je radio kao rukovodilac u preduzeću „Š. V.“. Kroz dokumentaciju „Š. N. P.“ je imala 4 direktora, a nije mu poznato koji je šta od tih direktora učinio jer je pilana radila 8 godina i svaki direktor je bio obavezan da podnosi završni račun i da ga usvoji. Da li je završni račun podnosio A. T. svjedok o tome nema saznanja niti dokumentacije, a poznato mu je jedino da je stečajni upravnik proglasio stečaj i da je dio „Š. P.“ iznosio 12.200.000,00 KM, a da bi se došlo do istine trebalo bi uzeti sve završne račune, sabrati ih i onda upoređivati. Poznato mu je da je A. T. potpisao hipoteku za dugovanje novoj pilani Šumarstvo koja je vrijedna 1.836.000,00 KM. Poznato mu je da je bio direktor u oba preduzeća ali mu nije poznato šta se dešavalo nego je samo prikupljao podatke zašto je propala „Š. F.“ i

kakve su štete nastupila po imovinu „Š. V.“. Na upit predsjednice vijeća svjedok je izjavio da u vrijeme dok je utvrđivao navodne štete i prodapadanja preduzeća nije imao nikakve dokumentacije na uvidu, a nije mogao da se izjasni u kojem svojstvu je to utvrđivao i on i kasnije N. M. pošto je prestao raditi u tom preduzeću. Svjedok je izjavio da je to utvrđivao na osnovu dokumentacije koju je skupljao N. M. koji ga je naslijedio. Za vrijeme dok je bio direktor nije imao nikakve dokumentacije i nije vidio bilo kakva zaduženja, a jedino mu je došla presuda vezana za problem Šumarstva, a dok je bio direktor na realizaciju mu je došla sudska presuda za „S.“ u prvoj polovini 2006. godine i u dokumentaciji je došao do saznanja da je to bilo za vrijeme njegovog predhodnika I.H. koji je pisao sudu da je Pilana dužna 34.000,000 KM „S.“ i da su založene nekretnine „Š.“ V., da su sve hipoteke lažne, da Š. V. nema nikakve veze s tim, a za vrijeme dok je bio direktor da nije imao nikakve dokumentacije vezane za ono što je predmet optužbe. U unakrsnom ispitivanju svjedok je izjavio da nije imao prilike vidjeti ugovor o osnivanju nove pilane, da nije imao priliku prilikom izrade završnog računa vidjeti poziciju konta tj. poziciju uloga povezanih društava, a završni račun je potpisao njegov predhodnik. Također je izjavio da za vrijeme njegovog mandata nije zaklopljena poslovna godina i nije mu poznato da li je „Š. V.“ 1995.godine ili 1996.godine dala svoje nekretnine kao ulog u „Š. N. P.“. Sve to je čuo samo po pričama. Na upit svjedok je izjavio da mu je poznato da je „Š. V.“ unijela nekretnine kao dio osnivačkog uloga u „Š. N. P.“ ali to nije bilo za vrijeme dok je on bio direktor.

Saslušani svjedok I. P. u direktnom i unakrsnom ispitivanju je istakao da je u preduzeću „Š. F.“ bio uposlenik od 1997. godine, na mjestu vozača, da su plate za vrijeme A. T. bile redovne, da su uplaćivani doprinosi.

Saslušani svjedok I. K. u direktnom i unakrsnom ispitivanju je istakao da je bio uposlenik preduzeća „Š. V.“ u kome je radio od prije rata, sve do 2002. godine. Istakao je da mu je poznato da su osnivači „Š. N. P.“ bili „Š. V.“ i „Š. E.-I.“ S. sa određenim procentualnim udjelima u osnivačkom ulogu i misli da je preduzeće formirano u 12. mjesecu 1995. godine. Istakao je da je on postavljen za direktora preduzeća, a formiran je i upravni ili nadzorni odbor sa predsjednikom M. B., dok su članovi bili D. K., F. A. i A. T.. Predmet poslovanja preduzeća „Š. N. P.“ je bila proizvodnja i prerada rezane građe, dok je sav plasman išao preko „Š. E.-I.“. Svjedok je istakao da mu je poznato da je „Š. E.-I.“ podigao kredit u iznosu od 200-300 hiljada maraka u ime „Š. N. P.“ koja je počela sa radom 06.08.1996. godine, kao namjenski kredit za nabavku sirovina i za normalno funkcioniranje preduzeća. Nije mu poznato da li je za vrijeme njegovog mandata kredit vraćen, a po odluci upravnog odbora „Š. E.-I.“ njega je zamjenio A. T.. Zvanične priopredaje u pismenoj formi nije bilo ali je vjerovatno bio završni račun, dok svjedok dalje ističe da su vjerovatno postojala dugovanja ali ne zna u kom obimu. U unakrsnom ispitivanju svjedok je izjavio da je preuzeo preduzeće „Š. N. P.“ sa određenim kapitalom u kome je bila uložena i imovina „Š. V.“ u koju su spadale i nekretnine, da je „Š. V.“ unijela u „Š.N.P.“ koja je kasnije preregistrovana u „Š. F.“, kao suosnivač, objekte i dio infrastrukture (od sistema protupožarne zaštite, parionice,

lagera, zgrada u kojima se nalaze mašine, lagera rezane građe, lager trupaca itd.). Kao članu Upravnog odbora poznato mu je da su sazivane sjednice i to postojale su redovne sjednice na kojima su se razmatrali polugodišnji i godišnji izvještaji o poslovanju firme za kompletan period dok je on boravio u firmi, ali i sjednice mimo ovog reda na kojim su se također razmatrala pitanja raznih problema i bile su vrlo česte, zavisno od problematike koja se dešavala na tržištu. Radio se i polugodišnji i godišnji izvještaj i davan je na uvid prije sjednice i iz tih izvještaja se moglo vidjeti da se firma zadužuje kod banaka i da su postojale odluke Upravnog odbora o zaduživanju firme za obrtna sredstva i Upravni odbor „Š. F.“ je morao znati da postoje kreditna zaduženja koja je potpisivao direktor i da je znao za njih i oko toga nikada nije bilo pitanja iz razloga što je to bio način da bi firma mogla funkcionisati. Išlo se je prema bankama koje daju najpovoljnije uslove i dizao se kredit da bi se obezbjedila dovoljna količina sirovina za zimski period, a u proljetnom periodu se ti krediti spuštaju, misleći na iznos koji se podiže. Branitelj je predložio svjedoku brojne dokumente u originalu pa je nakon izvršenog uvida svjedok potvrdio da to jest njegov potpis, a to se odnosi na period 12.03.1999. godine, 21.10.1999. godine, 15.10.1999. godine i 08.08.2000. godine, te je pojasnio sudu da kad je prestao biti vršilac dužnosti „Š. F.“ preuzeo je funkciju tehničkog direktora i imali su međusobnu suglasnost i ovlaštenje da u njegovo ime mogu potpisivati određene dokumente jer je u to vrijeme bio član Upravnog odbora. U direktnom ispitivanju pojasnio je vremenski period vezan za obrtna sredstva u drvnoj industriji počev od momenta sklapanja ugovora o isporuci trupaca pa do momenta realizacije finalnog proizvoda koji traje od prilike mjesec dana, tako da je ugovor sa krajnjim kupcem o plaćanjima iz tih ugovora od prilike u vremenskom periodu od 60 do 90 dana, a u idealnim uslovima to bi bilo minimalno šest mjeseci trajanje obrtnih sredstava za period proizvodnje. Pojasnio je da je za direktora „Š. F.“ imenovan negdje u 1996. godini i da je to trajalo do 1999. godine kada je na to mjesto izabran A. T., a u novoosnovanom preduzeću „Š. N. P.“ je bio direktor do 1999. godine mada je u tom preduzeću radio do kraja 2000. godine. Predsjednik upravnog odbora je bio M. B. a članovi D. K., Faruk, E. A. kome ne zna prezime.

U direktnom i unakrsnom ispitivanju svjedok M. B. je izjavio da se sjeća da je „Š. E.-I.“ zajedno sa preduzećima „Š. V.“ i „Š. F.“ formiralo novo preduzeće „Š. N. P.“ i da je bio postavljen za predsjednika Upravnog odbora, dok je direktor novog preduzeća „Š. N. P.“ bio I. K.. Za vrijeme dok je bio predsjednik Upravnog odbora ne sjeća se da li se preduzeće zaduživalo i da li su donošene odluke u vezi s tim, a nije mu poznato kada je otišao u penziju ko ga je naslijedio. Sjeća se da je i A. T. bio član Upravnog odbora zajedno sa njim za vrijeme mandata direktora I. K.. U unakrsnom ispitivanju svjedok je izjavio da je penzionisan u maju 1995. godine, a poznato mu je da se A. T. angažovao oko preduzeća i da je pregovarao sa „Š.“ kako bi pilana mogla redovno i rentabilno poslovati. To je bilo za vrijeme direktora I. K. jer su to bile specifične okolnosti u kojima se radilo i nije bilo samo dovoljno angažovanje direktora I. K. i koliko se sjeća u to vrijeme A. T. je bio direktor „Š. V.“. Poznato mu je da je u kapital novog preduzeća unijet suosnivački kapital i „Š. V.“ u koji su unesene i nekretnine

U direktnom i unakrsnom ispitivanju svjedok D. K. je izjavio da je u periodu od 1994. godine do 2000. godine bio načelnik za privredu, društvene djelatnosti i boračko-invalidsku zaštitu u Općini Fojnica i da je bio član Upravnog odbora preduzeća „Š. V.“, ne sjeća se tačno od kad je bio član Upravnog odbora, misli da je to bilo od prilike od 1996. godine. Poznato mu je da su bile dva preduzeća „Š. V.“ i „Š. F.“ i misli da je direktor bio A. T., dok su članovi Upravnog odbora pored njega bili A. M. i F. A.. Upravni odbor se često sastajao i tim sastancima je prisustvovao tadašnji direktor A. T. koji ih je obavještavao o mnogim stvarima a sada se ne može sjetiti kojih. Pošto je bilo kontradiktornosti u njegovom kazivanju tužiteljica mu je predložila zapisnik sačinjen u MUP Travnik broj 02/3-221/09 od 11.11.2009. godine pa nakon što je potvrdio da je njegov potpis na zapisniku tužiteljica mu je pročitala dio iskaza u kome je naveo da je tokom 1998. godine od strane Općine imenovan za člana Upravnog odbora „Š. V.“ a uporedo i Upravnog odbora preduzeća „Š. N. P“. Tačnije, ovaj Upravni odbor je bio za oba navedena preduzeća obzirom da je „Š. N. P.“ nastala zajedničkim ulaganjem „Š. V.“ i „Š. E.-I.“, a u tom periodu direktor „Š. V.“ je bio A. T.. Svjedok je potvrdio da je to tačno. Nadalje je predloženo dio iskaza u kome je svjedok tada izjavio da direktor nikada nije dostavljao Upravnom odboru izvještaj o radu preduzeća sa finansijskim izvještajem, nikada nije upoznao Upravni odbor sa stvarnim stanjem preduzeća ili barem svjedok na takvim sjednicama nije prisustvovao kada se na Upravnom odboru to razmatralo i svjedok je potvrdio da je to tačno da je tako tad izjavio. Međutim, svjedok je pojasnio da kao direktor kad je on bio prisutan na sjednicama ih je upoznao sa situacijom o mnogim stvarima, a potvrdio je da su sjednice održavane jednom ili dva puta godišnje i da nikada nisu raspravljali o sklapanju bilo kakvih ugovora sa drugim preduzećima. Svjedok je potvrdio da nisu oko toga raspravljali jer se ne sjeća. Nadalje, na upit da je u izjavi tada istakao da koliko se sjeća ni na jednoj sjednici Upravnog odbora na kojoj je prisustvovao nije tražena saglasnost za podizanje kredita, a koliko se sjeća poznato mu je da je direktor tražio saglasnost za podizanje samo jednog kredita kod komercijalnih banaka. Svjedok je izjavio da mu je to poznato i da je to bilo dok je radio u Općini, a ne na Upravnom odboru. U unakrsnom ispitivanju svjedok je izjavio da se o nekim stvarima raspravljalo na Upravnom odboru, ali se ne sjeća da li se raspravljalo o završnom računu, o bilansu stanja i bilansu uspjeha, jer ne zna koji je to tačan naziv bio rasprave, jer su dobijali pozive a ne matrijale za sjednice. Na upit branitelja izjavio je da je kao predsjednik Nadzornog odbora potpisao odluke za neke hipoteke nakon čega mu je branitelj prezentirao odluku broj 01-023/2001 od 06.08.2001. godine i nakon što je izvršio uvid izjavio je da to jest njegov potpis i poznato mu je da je „Š. N. P“ osnovalo postojeće preduzeće „Š. E.-I.“ sa određenim osnivačkim ulogom a prije se zvala „V. F.“. Poznato mu je da je „Š. V.“ unijela u novoosnovano preduzeće komplet što je imala na sebi od kapitala i da je to ušlo u vrijednost kapitala „Š. N.P“. U dodatnom ispitivanju svjedok je izjavio da se ne sjeća da li je Upravni odbor na sjednicama raspravljao po pitanju donošenja odluka za dizanje kredita, mada je i sam potpisao takvu odluku, a odnosila se na dizanje kredita i zalaganje istog s hipotekom.

U direktnom i unakrsnom ispitivanju svjedok M. J. je izjavio da je izvršio kontrolu u preduzeću „Š. F.“ po nalogu Kantonalnog tužiteljstva u februaru 2006. godine i poznato mu je da je formirano novo preduzeće „Š. N. P“ a osnivači su bili „Š. V.“ i „Š. E.-I.“ S.. U novo preduzeće unijet je kapital ali je „Š. V.“ i dalje bila u vlasništvu nekretnina, bar svjedok tako pretpostavlja, pa je istakao da ostaje kod izvještaja koji je sačinio. Svjedok se nije sjećao da li je prilikom sačinjavanja ovog izvještaja vršen uvid u izvode iz gruntovnice ili katastra, niti da li mu je bila data na uvid dokumentacija vezano za te navode. Iz dokumentacije su utvrdili da novoosnovano preduzeće nije imalo svojih vlastitih sredstava i da je normalno u poslovnom svijetu da se kreditno zadužuju. Iz dokumentacije su utvrdili da su dizani uglavnom kratkoročni krediti kod poslovnih banaka, pa tako i kod Banke2 u Z. je podignut kredit, a nisu našli zapisnike sa sjednica Upravnog odbora i za taj kredit je upisano založno pravo na objektu vlasništvo „Š. V.“, ovaj kredit nije bio vraćen. Drugi kredit je bio kod Banke6 d.d. S., kredit je za „Š. F.“ potpisao direktor A. T., a u dokumentaciji nije bilo odluke Upravnog odbora. U kreditima je uvijek korisnik bio „Š. F.“, a zgrade su bile vlasništvo „Š. V.“ i potpisnik kredita je A. T. Kredit nije vraćen. Nije se mogao sjetiti poslovnog odnosa sa „S.“-om ali je napomenuo da su dizani krediti i da o tome postoji dokumentacija i potvrdio da nije bilo odluka Upravnog odbora.

U direktnom i unakrsnom ispitivanju svjedok Š. F. je izjavio da je zaposlen u Općini Fojnica na mjestu pomoćnika načelnika Službe za urbanizam i katastar od 01.12.2005. godine i da je za vrijeme njegovog rada izvršeno uknjižavanje nekretnina „Š. V.“, a zahtjev je podnio koliko se sjeća stečajni upravnik uz predočeno sudsko rješenje o registraciji firme i Ugovor o osnivanju između „Š. V.“ i „Š. F.“. Ovo je uknjižavanje izvršeno u korist „Š. F.“. Istakao je da je izvršena promjena u katastarskim evidencijama u B listu promjena vlasnika parcela sa „Š. V.“ išle su u novu firmu. To je rađeno u vrijeme novog premjera a uz dokaz rješenja i naravno uz prethodni poziv stranaka i sasvim je jasno bilo da su navedene k.č. parcele bile u vlasništvu „Š. V.“. Koliko se sjeća o ovome je bila provjera i na terenu. Rješenje koje je doneseno on je lično potpisao i vlasnik je novoformirana firma „Š. F.“. U unakrsnom ispitivanju svjedok je izjavio da je stečajni upravnik bio A. S. i misli da je to bilo 2006. godine, nešto prije nego što je on došao u tu službu. Pojasnio je da se na tom području još uvijek ne vodi gruntovno stanje niti je moguće za bilo koju nekretninu dobiti zk izvadak iz gruntovnice nego samo se upisuje katastarsko stanje.

U direktnom i inakrsnom ispitivanju svjedok A. K. je izjavio sudu da je imao fotografsku radnju i da je vršio fotografisanje za optuženog, te je potvrdio autentičnost fotografija koje su rađene u kritično vrijeme iz optužnice. Nakon što su mu predočene fotografije izjavio je da je imao fotografsku radnju SZR „F. A.“ Fojnica i da je tada imao ugovor o saradnji sa A. T. i da je fotografisanje vršio na lokalitetu „Š. N. P“ u F.. Fotografije koje su prezentirane potiču iz vremena 1993. godine i to je bilo stanje pilane u ratnim dejstvima iz tog vremena i do jula 1996.

godine. U unakrsnom ispitivanju izjavio je da je fotografsku radnju otvorio 1992. godine a da za vrijeme ratnih dejstava nije imao registrovanu djelatnost, kao i da je sa radom nastavio 1995. godine kada je i prestao a rad je nastavila njegova supruga do 2008. godine. Nije mogao odgovoriti koja je svrha bila fotografisanja ali to mu nije bio ni posao jer je radio samo po zahtjevu. Jedan dio fotografija je rađen po nalogu A. T. a jedan dio fotografija koje potiču iz ratnog perioda na zahtjev Komande Armije BiH.

Saslušani svjedok B. A. u direktnom i unakrsnom ispitivanju izjavio je da je radio u preduzeću „Š. E.-I.“ u S. i da je bio direktor Izvoza u periodu od 1997. do 2002. godine i da je izabran za člana Nadzornog odbora u prvoj polovini 2000. godine. Izjavio je da je predsjednik Nadzornog odbora sazivao sjednice uobičajeno kao u okviru nadležnosti Upravnog odbora na kojim se raspravljalo o poslovanju preduzeća, o problemima u preduzeću, o zaduživanju preduzeća, izvozu, razvoju preduzeća i dr. Dakle, sve ono što je bilo u nadležnosti preduzeća kako je to propisano zakonom i Statutom. Koliko se sjeća da su sjednice održavane kvartalno i poznato mu je da je zajedno sa „Š. E.-I.“ se pravila firma čerka koja je dala zemljište, objekte i dr., a opremu bi kupovali i dovozili u „Š. E.-I.“ da bi se mogla pokrenuti proizvodnja. Na takav način rada prvo je krenula F., nakon toga K. i iza toga T.-T.. Problem je bio u obrtnim sredstvima koje F. nije imala. Uprava društva je to rješavala na način da su se na Upravnom odboru rješavali problemi i uzimani krediti od komercijalnih banaka, da se vidi sa kupcima koji daju avans pa na taj način imaju obrtna sredstva koja bi mogli uložiti u sirovine ili sa dobavljačima trupaca na što duže rokove plaćanja. U prijevodu to bi značilo da su dizani komercijalni krediti, da je bila kombinacija avansa od kupaca a i prolongiranja rokova plaćanja od dobavljača jer je upravi koja je startala na svatri ova lokaliteta nedostajalo obrtnih sredstava da bi se mogla obezbjediti proizvodnja u skladu sa kapacitetima i stalnim radom na tim lokalitetima. U prevodu to bi značilo da „Š. F.“ mora imati trupce da bi u pogonu imala proizvodnju koja bi trebala biti u toku i nedovršenu proizvodnju i u magacinima, a u zalihama bi trebao imati dio gotovih proizvoda. To je jedan ciklus koji stalno kruži i naravno mora se imati dio sredstava na transakcijskom računu radi obezbjeđivanja davanja plata, plaćanja struje i dr. To bi značilo da je u novcu trebalo da bude trajnih obrtnih sredstava da bi mogla postojati mogućnost nabavke radi stvaranja uvjeta za nesmetanu proizvodnju. Pošto to nije imala „Š. F.“ uvijek je bila sugestija da se ide prema komercijalnim bankama kako bi se dizali krediti da se uzimaju avansi od kupaca i produžavaju rokovi plaćanja dobavljača kako bi proces proizvodnje nesmetano tekao. Upravni odbor je morao znati da „Š. F.“ ima određeni broj kredita kod komercijalnih banaka i direktor je po svojoj funkciji obavještavao Upravni odbor jer su izvještaje o poslovanju razmatrali u polugodišnjem i godišnjem izvještaju, a što je sve bilo i knjigovodstveno zabilježeno. Pojasnio je da je u tom periodu bilo i revolving kredita koji su se otplaćivali na način da se za nabavku osnovnih materijala kredit vraća stim da čim se vrati može se opet dići i to se automatski kod banaka obnavlja po principu ako vraćate kredit u roku i plaćate određenu kamatu dogovorenu ugovorom o kreditu. Kolateral za podignute kredite je morala biti imovina. Uglavnom su to bile

pokretna i nepokretna imovina vlasništvo onoga ko diže kredit. Pojasnio je da je „Š. V.“ unijela zgradu pilane u „Š. F.“ kao svoj osnivački ulog i da je to trebalo biti u knjigama provedeno, prema tome to je vlasništvo „Š. F.“ i to je njena imovina. Što se tiče poslovanja sa firmama S. i S.1 poznato mu je da su to bile bosanskohercegovačke firme koje su kopovale i izvozile proizvode od drveta, a on lično nije imao poslovni odnos sa njima. Što se tiče poslovanja „Š. F.“ prilikom pregleda bilansa stanja nisu mogli uočiti ništa što bi bilo nelegalno. U unakrsnom ispitivanju svjedok je izjavio da je bio član Upravnog odbora „Š. F.“ u prvom polugodištu od 1998. godine do prvog polugodišta 2000. godine, a od tada do 2002. godine kada je otišao u „Š. E.-I.“. Pojašnjavao je način rada u drvenoj industriji i istakao da se bilans uspjeha pratio na šest i na dvanaest mjeseci ali su se pratili i mjesečni izvještaji, jer za svaki mjesec se dogovarala proizvodnja za koju su bila potrebna obrtna sredstva. Dakle, radio se mjesečni plan proizvodnje na bazi zahtjeva od kupaca sa tržišta. Na primjer on kao direktor Izvoza „Š. E.-I.“ za posao od 500.000,00 KM ukoliko ga proizvodnja može napraviti je potrebno obezbjediti obrtna sredstva, a onda se dogovaraju načini pribavljanja tih obrtnih sredstava, rokovi plaćanja, uzimali su se avansi od kupaca ili se zaduživalo kod komercijalnih banaka. Direktor je imao načelnu saglasnost Upravnog odbora da se može zadužiti kod komercijalnih banaka za realizaciju planova proizvodnje, a upravni odbor nije mogao znati unaprijed koja će banka odobriti kredit, pod kojim uslovima i na koji iznos i zbog toga se davala načelna saglasnost direktoru, ali sve je to bilo zabilježeno u zapisnicima sa sjednica Upravnog odbora. Detalje kao član Upravnog odbora nije znao a poznato mu je da se zalagala imovina jer nije bilo zaliha ni gotovih proizvoda da bi se stavile kao kolateral, dakle mogla je jedino nepokretna i pokretna imovina, zavisno od toga koje uslove je postavljala banka, koliki je iznos kredita i procjenu banke rizika u tom trenutku. Svjedok je pojasnio da su kreditna sredstva morala pokriti plan proizvodnje tj. osnovni materijal, plate radnika i dr. Sve što je unijeto kao osnivački ulog upisano je kao vjerodostojan dokument u knjigovodstvenu dokumentaciju „Š. F.“, a „Š. V.“ je uložila u „E.-I.“ i to je bilo jedino društvo sa ograničenom odgovornošću koje nije moglo biti bez imovine, pa joj je zbog toga to preneseno u vlasništvo. U dodatnom ispitivanju svjedok je izjavio da su imali izvještaj o radu za 1998. i 1999. godinu u bilansu sve analitički prikazano, kreditno zaduženje kod banaka uključujući i glavnica i kamate, a to je lako i provjeriti jer se iz Ugovora o kreditu sve može vidjeti, a bez tih sredstava ne bi bilo ni proizvodnje. „Š. F.“ je morala uzimati kredite da bi mogla raditi, a „Š. E.-I.“ je kupovao tu robu da bi je mogao dalje izvoziti i sve se to moralo pokazati u ukupnom prihodu i realizaciji sa troškovima i dr. Morale su biti izlazne fakture „Š. F.“ prema „Š. E.-I.“ i izvodi banaka na koji način je plaćano i Upravni odbor je imao cjelokupan izvještaj. Pojasnio je način funkcionisanja firme u kojoj radi i istakao da kao izvršni direktor vodi sve aktivnosti do potpisa ugovora, a generalni direktor potpisuje ugovore. Pojasnio je da na sjednicama Upravnog odbora u „Š. F.“ su učestvovali izvršni direktori u okviru tog preduzeća kao izvjestioci i Upravni odbor faktički vrši kontrolu, a poslovni organ je direktor kao uprava društva. Kao član Upravnog odbora iz prve polovine 1998. godine do prve polovine 2002. godine koliko se sjeća bila su dva završna računa i razmatrali su te

izvještaje i poznato mu je da je „Š. V.“ bila za polufinalne proizvode i da je kasnije ušla u „Š. F.“ i ona u „Š. N. P“ koja je bila za primarnu preradu drveta.

U direktnom i unakrsnom ispitivanju saslušana je i vještak Prašljivić rođena ... Kerima, stalni sudski vještak finansijske oblasti, koja je istakla da u cjelosti ostaje kod pismeno sačinjenog nalaza i mišljenja, te pojasnila da je utvrdila da preduzeće „Š. N. P“ F. je registrovano 19.12.1995. godine a da su osnivači „Š. E.-I.“ iz S. i preduzeće „Š. V. F.“ sa sjedištem u F., a na funkciji vršioca dužnosti direktora društva je bio I. K., kao i da je dana 31.12.1997. godine došlo do promjene imena društva pred Kantonalnim sudom u Sarajevu tako što je došlo do povećanja osnove glavnice društva, dopune djelatnosti i promjene lica ovlaštenog za zastupanje, tako da je „Š. N. P“ dobila novi naziv kao „Š. F.“ d.o.o. F. i za vršioca dužnosti kao ovlašteno lice za zastupanje i predstavljanje imenovan je A. T. 31.12.1997. godine. Također je utvrdila da „Š. V.“ iz F. je upisana u Registar Općinskog suda u Travniku 07.04.2004. godine i vršioc dužnosti za ovo pravno lice je I. H. od 29. januara 2004. godine, a od 24.07.2002. godine pa do 29.01.2004. godine direktor društva je bio R. J., dok je u periodu od 27.05.1994. godine do 24.07.2002. godine bio direktor A. T.. Nadalje je izjavila da je za „Š. F.“ utvrdila da je registrovana u Općinskom sudu u Travniku 12.08.2003. godine sa ovlaštenim licem A. N., a u periodu od 27.05.1994. godine do 17.04.2002. godine direktor društva je bio A. T.. Iz dokumentacije koju je imala na raspolaganju utvrdila je da je „Š. F.“ kod Banke2 iz Z. koristila kratkoročni kredit u iznosu od 200.000,00 KM po ugovoru broj 03-24078-12/00 od 21.12.2000. godine, a da je došlo do promjena Anexom ugovora broj 03-422-01/01 po pitanju kolaterala „Š. F.“, a kao dokaz bio je povrat tri vlastita čeka, jedna mjenica, te ino firma iz B., država A.. Ovim anexom je jedan od kolaterala bio da ova firma otvori akreditiv, brisan, pa da se umjesto ovog akreditiva da garancija, „Š. F.“ da da garanciju banke umjesto akreditiva, i ovim anexom je definisan rok vraćanja kredita kao krajnji rok 16. april 2011. godine a obezbjeđenje kredita „Š. F.“ je izdala mjenicu broj 1 dana 21.12.2000. godine na iznos od 200.000,00 KM, po navedenom ugovoru o kreditu od 21.12.2000. godine. Po ovom kreditu vještaku nisu predloženi nikakvi dokumenti osim da je zaključen ugovor i anexi ugovora i da je mjenica potpisana od strane direktora društva. Nadalje je istakla da je ugovor sa bankom6 d.d. S. u analitičkom bruto bilansu na kontu pod brojem ... koji je u opisu kratkoročni kredit Banke6 za 2000. godinu utvrdila da je sa 31.12.2000. godine evidentiran kredit kod Banke6 na strani 415, 416 i 417 Glavne knjige, međutim nije utvrdila postojanje obaveza vezanih za ovaj kredit. Pojasnila je da je kredit postojao, da je vraćen i da nema po njemu obaveza. Nadalje, sa bankom3 S. je zaključen ugovor o kratkoročnom kreditu broj ...1/99 od 18.10.1999. godine a vrijednost kredita je 250.000,00 KM. Kredit je podignut za tekuće poslovanje. Instrument obezbjeđenja odnosno kolateral „Š. F.“ su četiri potpisana akceptna naloga, jedna vlastita mjenica, dva akceptna naloga i vlastita mjenica „Š. E.-I.“ S., izjava ovjerena od nadležnog suda da je upisana hipoteka po rješenju Općinskog suda u Fojnici broj od 22.10.1999. godine. Zatim je imala na uvid kratkoročni kredit broj od 15.2.2000. godine zaključen između Banka3 d.d. S. i „Š.“ F. na isti iznos i po istom obezbjeđenju kao i ugovor broj od 12.7.2000.

godine, ugovor broj od 24.1.2001. godine sa istom vrijednosti ugovora i istim instrumentom obezbjeđenja kao i u prethodnim. Po ovim ugovorima upisana je hipoteka u ZK UI ... k.o. F. na k.č. ... zvana „poslovna zgrada u privredi“, površine 2.615 m² i 1452/1 zvana „pilana poslovna zgrada u privredi broj 3“ površine 2.659 m² u korist banke3 S. d.d. S. radi osiguranja novčanog potraživanja povjerioca u iznosu od 250.000,00 KM uvećano za kamate i troškove postupka po osnovu ugovora o kreditu broj od 18.10.1999. godine. Također je utvrdila uvidom u analitički konto broj ...da se radi o kratkoročnim kreditima banke3 S. za 2000. godinu sa evidentiranim obavezama u iznosu od 250.000,00 KM na dan 31.12.2000. godine na strani 417. glavne knjige. Zaključak vještaka je da se radilo o kratkoročnim kreditima koji se moraju vratiti u roku od jedne godine i da se jedan kredit uzimao da bi se drugi vratio sve do konačnog ishoda 31.12. kada je ostao dug od 250.000,00 KM, a šta se dalje dešavalo vještak nije imala dokumentacije na raspolaganju. Kredit vezan za banku1 S. je korišten kao revolving kredit broj od 22.06.2000. godine, vrijednost kredita je 15.000,00 KM, a isključivo za finansiranje obrtnih sredstava. Kao kolateral dat od strane „Š. F.“ su tri bjanko potpisana akceptna naloga, jedna potpisana bjanko mjenica i uknjižba založnog prava na k.č.br. ... u naravi pomoćna zgrada u zk.ul.br. ...k.o. F.. Nadalje je utvrdila da je zaključen ugovor o kratkoročnom kreditu broj od 15.06.2001. godine i da je predmet ovog ugovora iznos od 140.000,00 KM za finansiranje obrtnih sredstava a instrument obezbjeđenja plaćanja su dvije potpisane bjanko mjenice. Uviom u konto broj ... utvrdila je da je na dan 31.12.2000. godine zaključen kratkoročni kredit sa Bankom1 na iznos od 250.000,00 KM i tog dana je trebala biti izvršena uplata po ovom kreditu, ali vještak nije imala na raspolaganju daljnje dokumentacije. Nadalje je zaključen ugovor o kratkoročnom kreditu sa Banka5 S. i pravno lice „Š. F.“ broj kredita od 15.06.2001. godine u iznosu od 100.000,00 KM za finansiranje tekuće likvidnosti. Kao kolateral date su tri bjanko potpisane mjenice, šest bjanko potpisanih čekova, jedna bjanko potpisana mjenica garant i ugovor o zalogu br. ... zaključen 15.06.2001. godine po kome „Š. V.“ preuzima obavezu za radi obezbjeđenja povrata kratkoročnog kredita u navedenom iznosu upiše hipoteku na nekretninama na parceli broj k.č. k.o. F. u zk.ul.br. ... državna svojina sa pravom raspolaganja na „Š. V.“ F., čiji je pravni sljednik „Š. F.“ d.o.o. F. u vrijednosti od 223.380,00 KM. Nadalje iz analitičkog konta broj... zaključen je kratkoročni kredit sa Bankom4 za 2000. godinu na iznos od 100.000,00 KM na dan 31.12.2000. godine na strani 419 Glavne knjige, po kome je Općinski sud u Fojnici rješenjem broj ... od 26.06.2001. godine odredio uknjižbu založnog prava hipoteke na navedenoj nekretnini u naravi zgrada, površine 306 m² radi obezbjeđenja ugovora o kreditu broj ... od 15.06.2001. godine. Radi se o kreditu broj 34, to je kratkoročni kredit zaključen između Banke5, a potpisan od Š. V. i Š. F.. Nadalje, utvrdila je da postoji prijedlog za dozvolu izvršenja upućen od Banke5 d.d. S. O. sudu u Fojnici dana 14.11.2002. godine po kojoj je prijavljen iznos od 131.201,60 KM u stečajnu masu, a radi se o glavnici duga od 100.000,00 KM i kamata od 31.201,36 KM. Nadalje, utvrđeno je da je „S.1“ d.o.o. S. imalo poslovanje sa „Š. F.“ i kao dobavljačem i kao kupcem, pa uvidom u karticu kupca konto brojza 2001. godinu utvrdila je ukupna potraživanja od 63.770,25 KM na dan 31.12.2001.

godine ukupna potraživanja iznosila su 2.473.204,80 KM, a ukupno je plaćeno 2.409.434,55 KM i kad se napravi saldo dug iznosi 63.770,25 KM. Zatim je utvrdila uvidom u analitičku karticu dobavljača konto ... za 2001. godinu da je evidentirana obaveza u iznosu od 923.555,52 KM, te da je u toku 2001. godine pravno lice zaprimilo fakturu od pravnog lica „S.1“ u vrijednosti od 1.134.363,48 KM, a da su uplatili dobavljači 210.807,96 KM. Međutim, pojasnila je kad se izvrši prebijanje tačnije kompenzacija to bi onda bio manji iznos za 63.770,25 KM. Nadalje, pravno lice „S.“ d.o.o. S. se kroz dokumentaciju također pojavljuje i kao kupac i kao dobavljač. Kao kupac na dan 31.12.2001. godine ostao je u obavezi Š. F. 40.473,34 KM, a u toku 2001. godine ukupna potraživanja su iznosila 718.292,18 KM, a uplaćeno je 758.765,52 KM. Nadalje, uvidom u analitičku karticu dobavljača „S.“ za 2001. godinu su evidentirane obaveze u iznosu od 2.589,73 KM, a nije bilo uplata od strane „Š. F.“. Dakle, „S.“ je ostao dug u iznosu od 2.589,73 KM. Vještakinja je u pojašnjenju pismeno sačinjenog nalaza i mišljenja izjavila da ne može odgovoriti na pitanje da li je A. T. koji je prema dokumentaciji koju je imala na raspolaganju obavljao funkciju direktora u periodu od 1994. godine do 2002. godine kod „Š. F.“ u F. i „Š. V.“ u F., jer nije imala dokumentaciju na raspolaganju, tako da ne zna da li je to bilo u skladu sa odlukama Nadzornog odbora ili ne. Iz priložene dokumentacije je zaključila da je A. T. zaključio ove ugovore o kreditu ali joj nisu predložene odluke Upravnog odbora za kredite realizovane sa gore navedenim bankama. Nadalje je utvrdila da su „Š. F.“ iz F. i „Š. V.“ iz F. imale poslovne odnose sa pravnim licima „S.1“ i „S.“ koji su se pojavljivali i kao kupci i kao dobavljači i „Š. F.“ i „Š. V.“. Za ovaj poslovni odnos dokumentacija je bila nepotpuna i zbog toga nije mogla utvrditi kolika je vrijednost od poslovnog odnosa jer joj nisu date na uvid ulazne i izlazne fakture da bi se moglo utvrditi šta je prodato ili šta je kupljeno od ovih pravnih lica. Takođe joj nije data dokumentacija vezana za otvaranje transakcijskih računa, tako da se ne zna ko su ovlaštena lica za poslovanje preko transakcijskih računa, niti je vještak imala dokaze da li nekretnine koje su date kao kolateral su bile u vlasništvu. Konačno je vještak izjavila da je njen nalaz nepotpun pošto joj nije dostavljena dokumentacija da bi mogla dati stručno mišljenje osim ovo što je imala na vještačenju sa pojašnjenjem da nije imala podatke o vlasništvu ni pokretne ni nepokretne imovine, niti odluka koje je donosio stečajni upravnik. U unakrsnom ispitivanju vještakinja je izjavila da privredno društvo odgovara za obaveze prema trećim svojom imovinom, a imovina privrednog društva je ono što unese osnivač i to sve ono što je upisano u sudski registar. Nadalje je izjavila da ukoliko osnivač unosi nekretnine u društvo u tom slučaju vlasnik tih nekretnina postaje novoosnovano privredno društvo koje sa njima može raspolagati u skladu sa svojom poslovnom politikom. Nakon što joj je predložen zapisnik o primopredaji osnivačkog uloga za pozicije 311 i 312 na strani 4. onoga što unosi „Š. V.“ a odnosi se na primopredaju osnivačkih uloga između „Š. E.-I.“ d.d. S. i „Š. V.“ d.d. F. kao osnivača društva i „Š. N. P“ d.d. F. kao osnovnog društva od marta mjeseca 1997. godine pa ista pojašnjava da se ovaj zapisnik odnosi na osnivače kako je to gore navedeno uz napomenu da osnivači novog društva „Š. N. P“ zaključuju ugovor o osnivanju društva sa ograničenom odgovornosti a na strani 3. je opis i vrijednost uloga osnivača „Š. E.-I.“ d.o.o. S. i

vrijednost uloga osnivača „Š. V.“ d.d. F. gdje pod tačkom 3. tačka 1. stoji opis i vrijednost uloga u stvarima, pod tačkom 3.1.1. objekti koji pripadaju bilansnoj proizvodnji od rednog broja 1. do 15. uz opis o kojim se objektima radi i sve je iskazano u vrijednosti od 450.471,00 DM. Vještakinja je izjavila da ovo nije imala na uvidu kada je sačinjavala svoj nalaz. Na upit je izjavila da su svi krediti uglavnom bili za tekuće poslovanje, za obrtna sredstva i ni jedan nije bio investicijski. Na upit vještaku, a nakon što joj je predložen Pravilnik o finansijskom poslovanju „Š. N. P.“ koji je donesen na sjednici Upravnog odbora ovog preduzeća 13.11.1996. godine vezano za članove 4. i 5. vještak je izjavila da to ne znači da direktor može potpisati svaki ugovor o zaduženju pravnog lica iz razloga što Pravilnik nema snagu kao Zakon o privrednim društvima, odnosno Zakon o preduzećima i oni moraju biti prilagođeni zakonu, međutim direktor prema zakonu može zadužiti pravno lice do vrijednosti manje od 1/3. Nadalje je vještak pojasnila da bilans stanja „Š. F.“ sa 31.12.1998. godine nije predat u arhivu pa u tom smislu ne može biti vjerodostojan, međutim potpisan je od samostalnog računovođe M. O. i od strane direktora, međutim nema dokaza da je predat. Ukupna imovina društva iznosi 9.942.339,00 KM, od prilike jedna trećina je oko 3.300.000,00 KM, međutim ovaj dokument nije predat. Nadalje je izjavila da se krediti koji se pojavljuju sa bankom³ S. je u biti jedan kredit od 250.000,00 KM. Kod Banke¹ jedan kredit od 150.000,00 KM i drugi kredit od 140.000,00 KM, pa je ukupno zaduženje 290.000,00 KM, i na dan 31.12.2000. godine dug prema banci¹ je bio 250.000,00 KM, pa je vještak pojasnila da je jedan kredit vraćen i da je ostao dug od 250.000,00 KM, dok za S. i S.1 nije mogla ništa konkretno da se izjasni jer nije imala dokumentacije. U dodatnom ispitivanju vještakinja je izjavila da su krediti dizani za tekuće potrebe, a radi se o obrtnim sredstvima, plaćanje prema uposlenima, za kupovinu robe, sirovine itd., nisu dakle investicijski krediti nego za tekuće potrebe društva da bi se obezbjedila kupovina sirovina i materijala, eventualno za proizvodnju, obzirom da je to bila proizvođačka kuća, kao i za uplate električne energije, komunalije, izmirenja obaveza prema radnicima. Vještak je izjavila da je ukupni dug ostao sa 31.12.2000. godine u iznosu od 800.000,00 KM i to je glavnica plus kamate u iznosu od 31.201,62 KM.

U direktnom ispitivanju vještak finansijske struke Starčević Refik je izjavio da ostaje kod pismeno sačinjenog nalaza i mišljenja, te pojasnio da je temeljni kapital „Š. F.“ osnivačka glavnica osnivača „Š. E.-I.“ i „Š. V.“ i da je vlasnik tog kapitala „Š. F.“ postala 31.12.1997. godine prilikom registracije u registarskom sudu i tada je dobila pravnu i ekonomsku sposobnost za poslovanje. To u prevodu znači da vlasnik tog kapitala može sa njim da disponira prema potrebama tržišta i u skladu sa zakonom. „Š. F.“ je preduzeće koje se bavilo pilanskom djelatnosti i finalnom proizvodnjom sa mašinama „Š. V.“ proizvodi finalne proizvode, ali je prethodno potrebno da prvo obezbjedi sirovinu, da uradi pilansku djelatnost, osuše poluproizvode i dr. sve do finalnih proizvoda koje predaje „Š. E.-I.“ radi prodaje. Da bi sve ovo se moglo uraditi potrebno je obezbjediti sredstva i „Š. F.“ je u skladu sa zakonom preko ovlaštenja direktora vršila kreditna zaduženja kod banaka. Banka³ je po zahtjevu preduzeća odobrila kredit 18.10.1999. godine preduzeću „Š. F.“ u

iznosu od 250.000,00 KM, a kao kolateral zadužena je imovina, to je bila poslovna zgrada pilana i druge zgrade koje su prilikom registracije i dokapitalizacije prešle iz „Š. V.“ u „Š. F.“. Prema dokumentaciji je upisano da se kredit neće odobriti bez povrata tih sredstava i prema dokumentima koje je vještak našao svatri kredita su vraćena i nema nikakvih zaduženja prema banci³. Tri kredita koja se pominju su zapravo revolving krediti, a u stvari radilo se o jednom kreditu. Što se tiče Banke¹ ona je dala pozajmicu „Š. F.“ na iznos od 150.000,00 KM na osnovu akreditiva iz E. po narudžbenici, to su bila živa sredstva, radi se o kreditu broj ... od 26.06.2000. godine i prema podacima do kojih je vještak došao oba kredita su vraćena Banci¹. banka² Z. je odobrila također kredit na iznos od 200.000,00 KM 31.02.2001. godine na osnovu garancije iz B., ali nije našao podatak da li je kredit vraćen. Vještak je dalje kazivao da je kredit od 15.06.2001. godine prijavljen u stečajnu masu sa kamatom, a 06.08.2001. godine preduzeće „S.“ S. je dalo avans ili pozajmicu „Š. F.“ u iznosu od 100.000,00 KM a kao kolateral uknjiženo je založno pravo. Dio avansa od 40.000,00 KM je vraćen a nije mu poznato šta je dalje bilo jer je bilo još nekih prodaja i ostao je iznos od 40.473,34 KM koji nije vraćen. Što se tiče poslovne saradnje sa „S.1“ sporan je iznos od 750.000,00 KM a kao kolateral je data poslovna zgrada „Š. V.“ i po analitičkoj kartici ostao je iznos od 53.770,25 KM. Po konačnim analitičkim karticama dugovanje „Š. F.“ je ostalo u iznosu od 859.000,00 KM i Općinsko vijeće je svojom odlukom dalo saglasnost „Š. F.“ da izvrši prijenos vlasništva na „S.1“ za nekretnine koje su bile kolateral. Prema nalazu vještaka „Š. F.“ je bila prinuđena da vrši posudbe iz raznih izvora i da se na taj način zadužuje a sredstva su trošena namjenski za poslovanje preduzeća i svi krediti su podignuti na osnovu ovlaštenja koje je imao direktor, a prema kolateralu koga je tražila banka. Preduzeće je prema svojim mogućnostima izmirivalo obaveze a za vrijeme preuzimanja funkcije vršioca dužnosti „Š. P.“ od strane A. T. povećan je ukupan prihod za 50% i povećan izvoz za 100% i za taj period dok je direktor bio A. T. preduzeće je bilo u stalnom rastu. To se vršilo preko „Š. E.-I.“. Prema mišljenju vještaka da je „Š. F.“ radila na zaduženju „Š. E.-I.“ da bi sigurno dvije do tri godine ranije prestala sa radom, jer 2,5% mjesečnog zaduženja to zaduženje godišnje je bilo 30%, a sve pozajmice su bile kratkoročne. Pojašnjavajući način rada vještak je izjavio da se sva roba proda za gotovinu a rokovi plaćanja su 85 dana kasnije i ostaje 1.443.000,00 KM neisplaćenih obaveza iz kojih se sve moglo izmiriti bez ikakvih odgoda i plate su se mogle izmiriti da je na vrijeme plaćano. Nadzorni odbor je u to vrijeme funkcionisao i odgovorno vještak tvrdi da je on radio po nalogima „Š. E.-I.“ jer je sva dokumentacija išla preko tog preduzeća i on kao vlasnik je bio upoznat o svemu i nije bilo ni jedne primjedbe u poslovnoj dokumentaciji u koju je vještak vršio uvid po pitanju kada je riječ o kreditima na način zaduženja, poslovanja, zakonitosti podizanja kredita. Prema Pravilniku o finansijskom poslovanju koji je urađen i koga je naslijedio A. T. u članu 4. je propisano da odluke o angažiranju sredstava iz tuđih izvora, odnosno odluke o zaduženju društva iz tuđih izvora donosi direktor društva ili ovlaštenik kojeg on odredi. Ovaj pravilnik je usvojio Nadzorni odbor i on je bio važeći u vrijeme kada je direktor bio A. T., a isti je bio i u skladu sa Zakonom. Vještak je dalje u izlaganju nalaza izjavio da je kamata na angažovana sredstva, tačnije na pozajmice koje su

bile kratkoročne mjesečno bile 3%, što znači 36% godišnje, međutim, banke su sa kamatama išle i do 7,5% do 11%, to je bilo različito od banke do banke. U unakrsnom ispitivanju vještak je pojasnio da su krediti zaključeni sa bankom³ S. bili reprogramirani i a se zapravo radilo o jednom kreditu i to je utvrdio na osnovu dokumentacije, jer je kolateral identičan za sva tri kredita i dug je morao biti isplaćivan da bi se napravio reprogram, jer u protivnom banka ne bi davala novi kredit, a u suštini radilo se o jednom kreditu. O ovom posljednjem reprogramiranom kreditu banka je napravila ugovor i preuzela drugačije uslove za otplatu, ali to je sve rađeno nakon što je A. T. prestao biti direktor u navedenim preduzećima. Ovaj kredit je prema navodima tužiteljice realizovan u izvršnom postupku rješavanjem Općinskog suda Fojnica br. Ip. ... od 25.04.2008. godine i predmetne nekretnine su prodane preduzeću „E.“ d.o.o. S.. Što se tiče poslovnog angažmana sa preduzećem „S.“ kolateral za ovaj kredit su bile nekretnine u vlasništvu „Š. F.“ d.o.o. F.. Prema mišljenju vještaka normalna je posljedica da se nekretnina proda ukoliko se kredit ne vrati. Šta je dalje bilo sa ovim poslovnim odnosom, vještak se nije mogao izjasniti, a prema analitičkoj kartici na dan 31.12.2001. godine potraživanja preduzeća „S.1“ prema „Š. F.“ su iznosila 63.770,00 KM, a „Š. F.“ je bila dužna „S.1“ 923.555,52 KM i prema razlici dugovanje „Š. F.“ prema „S.1“ je iznosilo 859.785,27 KM. Međutim, vještak je podsjetio da je u istom tom periodu, a prema dokumentaciji koja je bila predmet njegovog vještačenja preduzeće „Š. E.-I.“ je bio dužan „Š. F.“ d.o.o. F. 1.443.000,00 KM. Do ovog podatka vještak je došao na osnovu uvida u bilans stanja i bilans uspjeha preduzeća „Š. V.“ i „Š. F.“. Vještak je pojasnio da je u vrijeme kada je A. T. bio direktor „Š. V.“ odlukom o dokapitalizaciji kojom su sva sredstva prenesena u „Š. F.“, ranije je to bila nova pilana i na taj način nije imalo mogućnosti da posluje kao privredno društvo i prema mišljenju vještaka a vezano za Zakon o finansijskom poslovanju i Pravilnik preduzeća nije bilo potrebe da upravni odnosno nadzorni odbor donosi saglasnost ili bilo kakvu odluku za svaki kredit pojedinačno. U dodatnom ispitivanju vještak je pojasnio da dugovanje osnivača u iznosu od 1.443.000,00 KM znači totalnu nebrigu za osnovano preduzeće i uništavanje njegove poslovne mogućnosti da izvršava svoje obaveze, jer da je na vrijeme navedeni iznos uplaćen obaveze po ovim kreditima ne bi bile, jer je taj iznos mogao podmiriti kreditne obaveze. Čak šta više i ostalo bi još novaca nakon podmirenja obaveza. Vještak je pojasnio da kumuliranje duga od strane „Š. E.-I.“ koji nije bio izmiren za vrijeme mandata A. T. je značio smanjivanje poslovne mogućnosti preduzeća „Š. F.“ i jednostavno rečeno tjerao ih na kreditno zaduženje, jer nije bilo drugog načina da bi preduzeće moglo opstati i raditi. Vještak je pojasnio da je prilikom vještačenja imao na raspolaganju dokumentaciju vezanu za sve kredite, da su mu bili dostavljeni svi bilansi, ugovori, akti o osnivanju u kojima ima i finansijskih aranžmana, popisi inventarisanja i dr. Također mu je dostavljena i računovodstvena dokumentacija iz koje je povadio stanje konta, tako da je imao sve podatke koji su mu trebali da bi sačinio nalaz i mišljenje. U dodatnom ispitivanju vještaka od strane optuženog isti je izjavio da dug prema „S.“ je u konačnosti, a na osnovu dokumentacije koju je imao prilikom vještačenja po

revolving kreditu ostao 40.000,00 KM i to je bilo nakon što je A. T. otišao iz ovog preduzeća.

Uvidom u nalaz i mišljenje stalnih sudskih vještaka finansijske struke Prašljivić Kerime od decembra mjeseca 2011. godine kao i nalaz Starčević Refika od maja 2012. godine, a dovodeći u vezu pismeno izjašnjenje ovih vještaka u navedenim nalazima sa njihovim usmenim izlaganjem istih, sud zaključuje da su isti urađeni u skladu sa pravilima struke, stručnih i objektivnih, pa ih kao takve sud u cijelosti može i prihvatiti. Naime, navedeni vještaci su sačinili nalaze i mišljenje na osnovu validne dokumentacije koju su imali na raspolaganju u koju je sud izvršio uvid, a oba ova vještaka su potvrdili sudu nesporne činjenice da je A. T. bio direktor u oba preduzeća „Š. F.“ d.o.o. F. i „Š. V.“ d.o.o. F. u periodu od 27.05.1994 godine do 24.07.2002. godine, kada mu je prestala ova funkcija, odnosno kada je razriješen zbog isteka mandata. Ovaj podatak je u skladu sa izvodom Kantonalnog suda u Sarajevu po rješenju broj UF/I brojod 31.12.2007. godine, kada je došlo do promjene imena društva, povećanje osnovne glavnice, dopune djelatnosti i romjene lica ovlaštenog za zastupanje, tako da je novi naziv društva „Š. F.“ d.o.o. F. sa sjedištem u F. i lice ovlašteno za zastupanje i predstavljanje je A. T., upisan kao v.d. direktor društva sa danom 31.12.1997. godine i tom odlukom prestaje ovlaštenje dotadašnjeg direktora I. K.. Osnovna djelatnost društva je proizvodnja rezane građe, a preduzeće „Š. V.“ d.o.o. F. je upisana u sudski registar Općinskog suda u Travniku, rješenjem broj ... od 07.04.2004. godine, kada su izvršene promjene podataka društva „Š. – V.“ F. i za direktora društva u periodu od 27.05.1994. godine do 24.07.2002. godine upisan je kao direktor društva A. T.. Nadalje je utvrđeno da je Kantonalni sud u Travniku rješenjem broj ... otvoren stečajni postupak 14.11.2003. godine nad društvom „Š. F.“ d.o.o. F. i za stečajnog upravitelja postavljen je A. G.. U to vrijeme direktor društva je bio R. J. sa mandatom od 24.07.2002. godine do 29.01.2004. godine. Iz oba ova nalaza i mišljenja sudskih vještaka finansijske struke, kao i iz njihovih usmenih obrazlaganja pismeno sačinjenih nalaza i mišljenja je utvrđeno da je A. T. u vrijeme mandata kao direktora preduzeća „Š. V.“ d.o.o. F. i „Š. F.“ d.o.o. F. dizao kratkoročne kredite i to namjenske kredite za obrtna sredstva, tačnije za mogućnost rada preduzeća i ni u jednom slučaju se nije radilo o investicijskom kreditu. Nadalje je utvrđeno da je A. T. u vrijeme kada je imenovan za direktora navedenih preduzeća i on preduzeće primio sa kreditnim zaduženima i to nije u toku postupka ni osporavano.

Iskazi saslušanih svjedoka koji su bili članovi upravnog odbora „Š. F.“ F. A. koji je istvoremeno bio i predsjednik upravnog odbora, D. K., B. A. i I. K. koji je jedno vrijeme bio i direktor „Š. N. P“, a za cijelo vrijeme i ovlašteni su potpisnik su potvrdili da je upravni odbor „Š. F.“ d.o.o. F. bio upoznat sa uslovima pod kojim je radilo ovo preduzeće, kao i sa svim brojnim poteškoćama sa kojim se je ono suočavalo, počevši od problema odnosa sa jednim od suosnivača „Š. E. I.“ koji je prema navodu vještaka finansijske struke Starčević Refika ostao dužan preduzeću „Š. F.“ d.o.o. F. prema bilansnim pokazateljima za 2000 godinu iznos od

1.444.676,00 KM i da je upravo zbog ovog odnosa tadašnji direktor A. T. morao i ići u kreditna zaduženja ide u prilog činjenice da zbog poteškoća kao što su nabavke kvalitetne sirovine, nedostatka stalnih obrtnih sredstava, dužini rokova naplate, čak do 90 dana, bili upoznati sa svime i dali saglasnost tadašnjem direktoru A. T. da radi održavanja proizvodnje traži likvidna sredstva, pored ostalog i zaduživanjem kod poslovnih banaka. Tu tezu potvrđuje i rješenje o imenovanju članova upravnog odbora „Š. F.“ d.o.o. F., br. od 03.03.1998. godine iz koga je vidljivo da su za članove upravnog odbora „Š. F.“ d.o.o. F. upravo imenovani ova četiri svjedoka osim iskaza svjedoka E. K. koji je prema navedenom rješenju takođe bio imenovan za petog člana upravnog odbora i koji je kazivao o uspjehu rada preduzeća „Š. N.P“ I. K. i potvrdio da se za njegovog mandata nekoliko puta sastajao upravni odbor pvođom godišnjeg i polugodišnjeg izvještaja i koliko se sjeća da su ti izvještaji bili pozitivni. Sjeća se da je I. K. naslijedio A. T., međutim, nije se mogao sjetiti obzirom da je bilo davno da li je upravni odbor za vrijeme njegovog mandata kao člana upravnog odbora donosio odluke, ali je ostavio mogućnost da je moguće da je za vrijeme dok je on bio član upravnog odbora „Š. N.. P“, „Š. V.“ unila neke nekretnine, međutim kao član upravnog odbora imao je na uvid bilansno stanje, tačnije bilansu uspjeha. Sud je obzirom da je svjedok I. K. drugačije kazivao u odnosu na izjavu koju je dao u MUP – Uprave policija Travnik na zapisnik o njegovom saslušanju broj: 02/3-2-221/09. od 11.11.2009. godine u dijelu iskaza u kome je tada izjavio da nije sporno da je tokom 1998. godine od strane općine imenovan u upravni odbor preduzeća „Š.-V.“ d.o.o. F., a upoređo i u upravni odbor preduzeća „Š. N. P.“ d.o.o. F., te pojasnio da je zapravo ovaj upravni odbor bio za oba navedena preduzeća obzirom da je „Š. N. P.“ d.o.o. F. nastavila zajedničkim ulaganjem „Š. V.“ i „Š. E. I.“ d.o.o. S.. Dalje je istakao da je A. T.. upoređo obavljao i dužnost v.d. direktora novoformiranog preduzeća „Š. N. P.“, a predsjednik upravnog odbora je bio F. A. ispred preduzeća „Š. E. I.“, d.o.o. S., a imenovan je od strane načelnika Općine F.. Tada je izjavio da direktor nikada nije dostavio upravnom odboru izvještaj o radu preduzeća sa finansijskim izvještajem, nikada nije upoznao upravni odbor sa stvarnim stanjem u preduzeću, odnosno svjedok nikada nije bio prisutan ni na jednoj sjednici upravnog odbora kada se to razmatralo, a upravni odbor je dobijao paušalne informacije ili je o pojedinim stvarima bio obaviješten samo striktno za određen problem u kojem bi upravni odbor raspravljao. Potvrdio je da su se na upravnim odborima uglavnom vodili zapisnici i da su sjednice održavane jednom ili dva puta godišnje, a nikada nisu raspravljali o sklapanju bilo kakvih ugovora sa drugim preduzećima, niti je upravni odbor tražio saglasnost da sklopi bilo kakav ugovor po tom osnovu. Koliko se sjeća ni na jednoj sjednici upravnog odbora na kojoj je on prisustvovao nije tražena saglasnost za podizanje kredita osim što zna da je direktor tražio saglasnost za podizanje samo jednog kredita kod neke od komercijalnih banaka. Obzirom na ovako dat iskaz na pitanje svjedoku zašto drugačije izlaže na glavnom pretresu, isti je izjavio da zbog proteka vremena se ne može sjetiti svih detalja, međutim da ostaje kod iskaza koga je dao na sudu u svojstvu svjedoka. Što se tiče saslušanog svjedoka D. K.. isti je također potvrdio da je bio član upravnog odbora preduzeća „Špad Vranica“ u spornom periodu, tačnije u vrijeme kada je bio direktor A. T. dok

su članovi upravnog odbora pored njega bili A. M. i F. A.. Dalje je u ispitivanju izjavio da se upravni odbor često sastajao i da ih je na sjednicama tadašnji direktor A. T. obaviještavao o mnogim stvarima, pa mu je tužiteljica predložila zapisnik o saslušanju svjedoka sačinjen u MUP – Uprava policije Travnik br. 02/3-2-221/09. od 11.11.2009. godine i na upit zašto sada kazuje drugačije, svjedok je izjavio da nije baš tačna izjava koju je dao dana 11.11.2009. godine u Upravi policije Travnik, te pojasnio da nije tačan dio iskaza u kome je rekao da direktor nikada nije dostavljao upravnom odboru izvještaj o radu preduzeća sa finansijskim izvještajem, kao i da nikada nije upoznao upravni odbor sa stvarnim stanjem preduzeća, barem na sjednicama na kojim je on bio prisutan upravni odbor o tome nije razmatrao, te pojasnio da je na sjednicama upravnog odbora bio prisutan kada ih je direktor upoznao sa situacijom, dok je potvrdio raniji iskaz da sjednice jesu održavane jednom ili dva puta godišnje, međutim na njima se nije raspravljalo o sklapanju bilo kakvih ugovora sa drugim preduzećima, odnosno istakao je da se ne sjeća da se o tome raspravljalo. Potvrdio je da mu je poznato da je direktor tražio saglasnost za podizanje samo jednog kredita od komercijalnih banaka i to mu je poznato iz općine, a ne sa upravnog odbora. Međutim, svjedok je u unakrsnom ispitivanju potvrdio da je kao predsjednik nadzornog odbora „Š. V.“ potpisao odluku broj... od 06.08.2001. godine kojom je zasnovana hipoteka za dizanje kredita. Međutim, nije se mogao sjetiti da li se to radi upravo o onom kreditu sa sjednice upravnog odbora na kojoj je bio prisutan. Iz ovakvog kazivanja sud zaključuje da ovaj svjedok u dijelovima iskaza vezanog za podizanje kredita nije kazivao istinu pravdajući se činjenicom da se toga ne sjeća i sud nije mogao prihvatiti kao tačan prezentirani zapisnik o saslušanju svjedoka od 11.11.2009. godine iz razloga što je taj dio iskaza kontradiktoran izjavi saslušanih svjedoka I. K. koji je u to vrijeme takođe bio član upravnog odbora „Š. F.“ d.o.o. F., kao i iskazu F. A. koji je u to vrijeme bio predsjednik upravnog odbora i koji su izjavili sudu da su bili upoznati sa činjenicom da se podižu krediti i općenito sa cijelom situacijom rada ovog preduzeća, a konačno to je potvrđeno i uvidom u rješenje o imenovanju članova upravnog odbora „Š. F.“ d.o.o. F. broj: 02-013-11/98. od 03.03.1998. godine iz koga se vidi da su upravo između ostalih i oni bili članovi upravnog odbora. Osim navedenog i sama činjenica da je svjedok kao član upravnog odbora i lično potpisao jednu od odluka vezano za podizanje kredita govori u prilog da je bio upoznat, da „Š. F.“ d.o.o. Fojnica koju je zastupao tadašnji direktor A. T. podiže kredite kod banaka kako bi se mogao nastaviti proces proizvodnje, obzirom da je izlagao da ih je A. T. upoznao sa vrlo teškom situacijom po pitanju rada ovog preduzeća. To što je izjavio da mu ništa oko toga nije poznato, po mišljenju suda je zbog činjenice da je i sam kao član upravnog odbora potpisao ugovor o kreditu, pa je takvim kazivanjem očito pokušao da izbjegne bilo kakvu svoju ulogu u vezi sa zaključivanjem ovakvih ugovora. Sud nije mogao prihvatiti iskaz u kome je on naveo da mu se takva odluka na potpis donijela čak u školu, pa obzirom na posao koji je tada obavljao sasvim logično bi bilo da se prethodno upozna sa dokumentom koji mu je donesen na potpis, a ne kako je on kazivao da je potpisao nešto ali zapravo nije znao ni šta. Iz navedenog razloga sud je prihvatio kao tačnim iskaz svjedoka koga je dao na glavnom pretresu iz razloga što je svjedok protekom

vremena po mišljenju suda zaključio da nema odgovornosti bar u domenu njegovog dijela rada i zbog toga je kazivao na način da je njegov iskaz upotpunosti saglasan sa iskazom gore navedenih svjedoka, kao i materijalnim dokazom tj. rješenjem od 03.03.1998. godine zbog čega je taj iskaz prihvaćen kao istinit. Naime, nelogično bi bilo da ukoliko bi bilo tačno da upravni odbor nikada nije imao na dnevnom redu na sjednici bilo kakvih informacija vezanih za podizanje kredita od strane direktora „Š. F.“ d.o.o. F. da se članu upravnog odbora donosi na potpis ugovor o podizanju kredita i uspostavi hipoteke, a da on o tome niti o bilo kojim drugim pitanjima vezane za kredite preduzeća nema ama baš nikakvih informacija. Zbog navedenog sud je, a kako je gore već i obrazloženo prihvatio kao tačan iskaz koga je svjedok dao na glavnom pretresu nakon direktnog i unakrsnog saslušanja.

Što se tiče saslušanog svjedoka A. S. koji je bio stječajni upravnik preduzeća „Š. F.“ d.o.o. F. otvorenog u novembru mjesecu 2003. godine sud ga je u potpunosti prihvatio kao istinitim iz razloga što je ovo jedna nesporna činjenica, dok o spornim pitanjima o kojim ovaj svjedok nije imao saznanja, a odnose se na poslove vezane za potraživanja između preduzeća „S.“ i „S.1“, kao i njegova izjava da nije imao na raspolaganju dokumentaciju vezano za podizanje kredita „Š. F.“ d.o.o. F.. Međutim, ono što je nesporno je činjenica da je stečajni postupak nad preduzećem „Š. F.“ d.o.o. F. otvoren u novembru mjesecu 2003. godine i to u vrijeme kada je v.d. direktor bio A. M., dakle to se odvijalo u vrijeme kada je prestao mandat optuženog A. T..

Što se tiče iskaza svjedoka I. H. koji je kao referent nabavke radio u preduzeću „Š. F.“ d.o.o. F. u periodu od 01.11.1999. godine do 2001. godine, a da je kao direktor u „Š. F.“, d.o.o. F. imenovan 07.02.2004. godine koji mandat je preuzeo od prethodnika R. J. sud je prihvatio kao istinitim obzirom da ovo u toku postupka nije osporavano a potvrdio je sudu da je preduzeće „Š. F.“ d.o.o. F. podizalo kredite pa čak je i općinsko vijeće dalo odobrenje za sve nekretnine koje nisu pod hipotekom samo kako bi se pokrenula proizvodnja. I sam je pojasnio da za vrijeme dok je i on bio direktor je imao neograničenu odgovornost pa prema tome njegov iskaz je podudaran sa iskazima gore navedenih svjedoka, tj. nesporne činjenice da su bili upoznati o dizanju kredita. Što se tiče iskaza svjedoka N. B. isti se ne može dovesti u vezu sa odlukom u ovoj krivičnoj stvari iz razloga što je ovaj svjedok imenovan za člana nadzornog odbora u „Š. V.“ 2006. godine, tako da mu ništa nije bilo poznato a što bi zvanično bilo vezano za zaključenje ugovora o kreditima i uspostavi hipoteka.

Iz iskaza saslušanog svjedoka N. K. sud je utvrdio, a obzirom da je ovaj svjedok u sporno vrijeme radio u periodu od 1985. godine kao direktor bivše SDK-a je bio dužan da prati utrošak sredstava po pitanju podizanja investicijskih kredita pa nije imao saznanja vezano za kredite koje je podizala „Š. F.“ d.o.o. F., dakle ovaj dio iskaza je podudaran nalazima sudskih vještaka Prašljević Kerime i Starčević Refika, kao i iskazima ostalih svjedoka da A. T. nije podizao investicijske kredite obzirom da bi svjedok N. K., kao tadašnji direktor Zavoda za platni promet o tome

morao znati ali i činjenicu da je Zavod za platni promet dostavljao izvještaj općinskom vijeću a odnosio se na kompletnu analizu privrede svih subjekata pojedinačno i zajedno Općine F.. U tom izvještaju koji je išao vjećnicima sadržani su bili i pojedinačni izvještaji o svakom preduzeću, tačnije polugodišnji izvještaji do 30.06. i godišnji izvještaji zaključno sa 31.12., dakle radilo se o kompletnom stanju preduzeća, tj. bilans stanja, bilans uspjeha, izvještaj o kreditima i dr. Ovaj svjedok je također potvrdio da su svi članovi općinskog vijeća, Zavod za platni promet i sve relevantne institucija u F. znali za koje preduzeće diže kredite i kakve. Ovaj iskaz je prihvaćen kao istinit iz razloga što je podudaran sa iskazima ostalih saslušanih svjedoka, te posebno imajući u vidu činjenicu da je ovaj svjedok kao direktor Zavoda za platni promet u opisu svoga posla između ostalog imao zadatak da prezentira izvještaje o stanju ne samo ovog preduzeća nego i drugih općinskom vijeću, a u tom domenu između ostalog su bili i izvještaji o podignutim kreditima. Obzirom na prirodu posla koju je ovaj svjedok u to vrijeme obnašao sud i nema razloga da sumnja u istinitost ovog iskaza, posebno iz razloga što ovaj svjedok ni na koji način nije zainteresovan za ishod ovog postupka.

Iskaz saslušanog svjedoka E. K. sud nije cijenio iz razloga što se isti ne može dovesti u vezu sa odlukom u ovoj krivičnoj stvari i bez obzira na činjenicu što je rješenjem od 03.03.1998. godine bio imenovan kao član upravnog odbora „Š. F.“ d.o.o. F., obzirom da ovaj svjedok osim što se sjeća da su se održavale sjednice upravnog odmora polugodišnje i godišnje na kojim se raspravljalo o završnim računima i o bilansu rada preduzeća a sve to je vezano za vrijeme dok je direktor bio I. K., a što se tiče perioda u kome je direktor bio A. T. ovaj svjedok se nije mogao sjetiti bilo kakvih detalja o pitanjima koja su vezana za podizanje kredita, a isti je svoj iskaz pravdao dugogodišnjem proteku vremena.

Što se tiče iskaza svjedoka N. M. sud mu nije poklonio vjeru iz razloga što je ovaj svjedok u direktnom i u unakrsnom ispitivanju između ostalog potvrdio da nikada nije bio upisan u sudski registar kao direktor preduzeća „Š. V.“ i da mu je zbog toga poznato da nije mogao zastupati ovo društvo u pravnom prometu ukoliko nije upisan u sudski registar, kao i da nije imao kompletnu dokumentaciju na uvidu, nije imao na uvid zapisnik o primopredaji osnivačkog uloga između dva osnivača „Š. N.P.“ i „Š. F.“ d.o.o. F., niti je znao šta vezano za dobijanje kredita „Š. F.“ od Banke3 S., kao ni da li je taj kredit ikad plasiran. Dakle, o spornim ugovorima o kreditu ovaj svjedok nije imao nikakvih direktnih saznanja. Nadalje, ovaj svjedok je pojasnio da se izvršenja nisu desila za vrijeme dok je direktor bio A. T.. i sva njegova kazivanja odnosila su se na period kada A. T. više nije bio direktor ovih preduzeća. Iz iskaza ovog svjedoka sud je samo mogao zaključiti da su hipoteke realizovane nakon isteka mandata direktora A. T..

Iz iskaza saslušanog svjedoka G. T. sud je mogao potvrditi samo nesporne činjenice a to je da je A. T. bio direktor oba preduzeća i da za vrijeme dok je ovaj svjedok bio direktor „Š. V.“ nije imao nikakve dokumentacije vezano za ono što je predmet ove optužbe. Sva saznanja koja je imao potiču od N. M., Svjedoku je bilo

poznato da je N. M. vršio neka istraživanja, ali ono što je vezano za predmet ove optužbe ovaj svjedok nije imao nikakvih saznanja. Kazivao je da mu je samo poznato da je „Š. F.“ dizala kredite a da je zalagala imovinu „Š. V.“. Ovaj svjedok je potvrdio da je za vrijeme njegovog mandata realizovna hipoteka „Š. V.“ i da se to sve odvijalo poslije mandata A. T.. Na iskaz ovog svjedoka sud nije mogao temeljiti svoju odluku upravo iz razloga što ovaj svjedok nije imao neposrednih saznanja o događanjima vezani za predmet optužnice, jer sva ta saznanja potiču iz priča drugih i nisu vezana za period kada je A. T. bio direktor spornih preduzeća.

Što se tiče iskaza svjedoka I. P. koji je potvrdio samo da su plate za vrijeme A. T. bile redovne i da su bili uplaćivani doprinosi, obzirom da se odnosi njegov iskaz na saznanja koja nisu predmet optužbe sud iskaz i nije mogao cijeniti.

Iz iskaza svjedoka M. B. koji je penzionisan u maju mjesecu 1998. godine, a inače je bio član upravnog odbora „Š. E. I.“ i koji je izjavio sudu da koliko se sjeća da se raspravljalo o završnom računu iz 1997. godine, sud je došao do zaključka da je upravni odbor održavao sjednice jer je ovaj svjedok kao predsjednik upravnog odbora potpisao Pravilnik o finansijskom poslovanju „Š. N. P.“ od novembra 1996. godine, koji je bio važeći za vrijeme mandata optuženog.

Iz iskaza saslušanog svjedoka M. J. koji je izjavio da mu je poznato da je formirano novo preduzeće „Š. N. P.“, a da su osnivači bili „Š. V.“ i „Š. E. I.“ kao i da je u novo preduzeće unijet kapital „Š. V.“, potvrdio je također da su dizani uglavnom kratkoročni krediti kod poslovnih banaka, međutim nisu našli zapisnike sa sjednica upravnog odbora. Ono što je ovaj svjedok kazivao i nije sporno u ovom postupku, odnosno da je za vrijeme mandata A. T. dignuto više kredita koje je on potpisao, da nema u dokumentaciji odluka upravnog odbora, kao i da je kredite dizala „Š. F.“ d.o.o. F. a zalagane su nekretnine „Š. V.“ d.o.o. F..

Iz iskaza saslušanog svjedoka Š. F. koji je potvrdio sudu da je u Općini F. na mjestu pomoćnika načelnika Službe za urbanizam i katastar radio od 01.12.2005. godine i da je po njegovom saznanju izvršeno uknjižavanje nekretnina „Š. V.“ na zahtjev stečajnog upravnika a uknjižavanje je izvršeno u korist „Š. F.“ tako što je izvršena promjena u katastarskim evidencijama, a i ove radnje su se odvijale u vrijeme kad je prestao mandat A. T..

I iskaz svjedoka A. K. sud nije dovodio u vezu sa predmetom optužbe pa samim tim na njegovom iskazu se nije ni mogla temeljiti sudska odluka iz razloga što je on vršio fotografisanje na lokalitetu „Š. N. P.“ u F. u vremenu od 1993. godine do jula 1996. godine, obzirom na nespornu činjenicu da je to preduzeće pretpjelo štetu u toku rata tačnije da je izgorilo zbog čega je i trebala obnova istog kako bi se otpočelo sa procesom proizvodnje.

Iz iskaza saslušanog svjedoka B. A. je potvrđeno da je nadzorni odbor funkcionisao obzirom da je ovaj svjedok u preduzeću „Š. E. I.“ kao direktor izvoza

bio u mandatu u periodu od 1997. godine do 2002. godine pa je imao neposredna saznanja o tome da je nadzorni odbor sazivao sjednice uobičajeno na kojim se raspravljalo o poslovanju preduzeća, o problemima preduzeća, zaduženju i dr. Njegov iskaz je u skladu sa materijalnim dokazom tačnijem rješenjem o imenovanju članova upravnog odbora „Š. F.“ d.o.o. F. od 03.03.1998. godine, a isti je saglasan i sa iskazima svjedoka F. A., I. K. koji su također potvrdili sudu da je upravni odbor na sjednicama rješavao probleme poslovanja preduzeća i bio upoznat o uzimanju kredita od komercijalnih banaka koji su se trošili za obrtna sredstva, tačnije ulagali u sirovine, dakle dizani su komercijalni krediti a što je potvrđeno i nalazima sudskih vještaka. Svjedok je također kao član upravnog odbora potvrdio i da je upravni odbor znao da „Š. F.“ d.o.o. F. ima određeni broj kredita kod komercijalnih banaka i da je direktor po svojoj funkciji obaviještavao upravni odbor o tome obzirom da su izvještaji o poslovanju razmatrani u polugodišnjem i godišnjem izvještaju a što je sve bilo i knjigovodstveno zabilježeno. Također je potvrdio sudu da je kao kolateral podignutih kredita morala biti imovina (pokretna ili nepokretna), vlasništvo onoga ko diže kredit. Potvrdio je također da je preduzeće „Š. V.“ unijelo u imovinu u „Š. F.“, kao svoj osnivački ulog, pa prema tome to je i bila imovina vlasništvo „Š. F.“. Ovaj iskaz je prihvatio u cjelosti kao istinit, obzirom da je ovaj svjedok kao član upravnog odbora imao neposredna saznanja o načinu poslovanja „Š. F.“u periodu kada je direktor bio A. T., kao i podizanju spornih kredita za koje je znao da se radi o komercijalnim kreditima, a da je zalagana imovina „Š. V.“ koja je u stvari i bila kao osnivački ulog unesena u preduzeće „Š. F.“. Konačno, ovaj iskaz nije suprotan provedenim dokazima kako iskaza svjedoka, tako i materijalnim dokazima koje je ponudilo i tužilaštvo i odbrana, osim što je tužilaštvo dokazivalo da obzirom da u dokumentaciji nema odluka sa sjednica nadzornog odbora da one nisu ni održavane, međutim suprotno takvoj tezi sud je iz iskaza članova upravnog odbora došao do zaključka da sjednice jesu održavane kao i da je A. T. za vrijeme svog mandata obaviještavao upravni odbor o svim problemima sa kojim se susreće preduzeće „Š. F.“ d.o.o. F. pa prema tome oni su bili upoznati sa činjenicom da se dižu komercijalni krediti da bi se mogla nastaviti proizvodnja.

Uvidom u Pravilnik o finansijskom poslovanju „Š. N. P.“ d.o.o. F. iz novembra mjeseca 1996. godine koga je prihvatio upravni odbor i koji je potpisan od strane predsjednika upravnog odbora M. B., a koji je bio važeći i u spornom periodu, u članu 4. istog je propisano da Odluku o angažovanju sredstava iz tuđih izvora, odnosno Odluku o zaduženju društva po osnovu angažovanja tuđih izvora donosi direktor društva ili drugo lice kojeg direktor društva ovlasti. U ovom predmetu nije sporno da je direktor A. T. donosio odluke o podizanju kredita koje je potpisivao kao direktor u ime „Š. F.“ d.o.o. F., a da je zalagana imovina preduzeća „Š. V.“ d.o.o. F.. Sud je u toku postupka utvrdio da su ovi krediti podizani za obrtna sredstva, što proizilazi i iz iskaza kako saslušanih svjedoka koji su bili u spornom vremenu članovi upravnog odbora, tako i iz nalaza sudskih vještaka Prašljević Kerime i Starčević Refika, koji su u usmenom izlaganju izjavili da ostaju kod pismeno sačinjenih nalaza i mišljenja. Nadalje iz čl. 5. navedenog Pravilnika je

potvrđeno da je A. T. mogao uzimati kredite shodno čl. 4. ovog Pravilnika s ciljem financiranja konkretne poslovne aktivnosti i održavanje tekuće likvidnosti. U ovom predmetu ove činjenice i nisu sporne.

Sud je također u toku ovog postupka utvrdio da su neki od kredita u izvršnom postupku realizovani nakon što je prestao mandat direktora A. T., pa prema tome sud je zaključio da optuženi ne može odgovarati za ono što se desilo nakon njegovog mandata. Konačno i sam stačajni postupak koji je otvoren nad preduzećem „Š. F.“, d.o.o. F. se desio u novembru mjesecu 2003. godine u vrijeme mandata drugog direktora. Postavlja se i opravdano pitanje kako bi se za takve radnje mogao teretiti optuženi A. T. kada se dovede u vezu činjenica da je i on sam kada je preuzeo funkciju direktora „Š. F.“ d.o.o. F. koja je već bila opterećena ugovorom o kreditu i da prave primopredaje faktički i nije bilo, a funkciju je preuzeo od tadašnjeg direktora I. K.. Dakle, nije sporno da je „Š. F.“ d.o.o. F. od samog početka svoga djelovanja bila opterećena kreditima, niti je sporno da su postojali krediti i koji su predmet ove optužnice. Preduzeće „Š. F.“ d.o.o. F. u vrijeme direktora A. T. je već bilo opterećeno kratkoročnim kreditima u iznosu od 395.000,00 KM i dugom prema dobavljačima od oko 1.100.000,00 KM,. Takođe, nije sporno da u vrijeme mandata optuženog A. T. su neki krediti uredno i vraćani a neke banke su se naplatile iz založene imovine, međutim to se desilo nakon što je optuženi A. T. razriješen direktora dužnosti dana 17.04.2002. godine.

Iz dokaza koji su provedeni u toku postupka došlo se do utvrđenja da krediti koji su podignuti kod navedenih banaka, a koji se traže sa određenom namjenom i u toj namjeni budu plasirani, dakli svi ovi krediti su namjenski iskorišteni, pa stoga se ne može održati teza koju je postavilo tužilaštvo da je protupravna stečena imovinska korist. Ovo iz razloga što je potpuno legalan i u privrednom poslovanju apsolutno dopušten način pribavljanja slobodnih likvidnih sredstava, a što je u biti i sam način bankarskog poslovanja. Naime, u toku postupka tužilaštvo je postavilo takvu koncepciju optužbe, međutim, nije ponudilo dokaze u pravcu da su namjenski odobreni krediti iskorišteni da bi se pokrile neke druge eventualne nezakonitosti za vrijeme mandata optuženog A. T.. Optuženi se nije teretio da je plaćano nešto što nije dugovano, niti da su se sredstva izvukla iz kreditnog dužnika. To je potvrđeno i nalazima sudskih vještaka. Vjerštak optužbe Prašljević Kerima je na jasan i nedvosmislen način i u usmenom izlaganju svog pismeno sačinjenog nalaza i mišljenja kod koga je ostala, istakla da su sporni krediti namjenski utrošeni, za pokrivanje normalnih troškova neophodnih za siguran i produktivan rad kreditnog dužnika „Š. F.“ d.o.o. F.. Ovo je potvrdio i vještak odbrane Starčević Refik koji je također sačinio pismeni nalaz i mišljenja i kod koga je ostao u njegovom usmenom obrazlaganju, a između ostalog istakao je da su to namjenski krediti jer su sredstva upotrijebljena za nabavku sirovine, izmirenju tekućih troškova i podmirenje svih drugih proizvodnih troškova. Konačno ovo je potvrdio i optuženi A. T. prilikom njegovog saslušanja u svojstvu svjedoka koji je sudu do detalja pojasnio sam način poslovanja preduzeća kako „Š. F.“ d.o.o. F., kao i preduzeća „Š. V.“ d.o.o. V.. Optuženi također nije osporavao da je za svoga mandata podizao sporne kredite,

kao ni činjenicu da je i on primio preduzeće u dugovima tj. po kratkoročnim kreditima, pa kad se ovo sve dovede u vezu onda se može zaključiti da nikakve protupravne stečene imovinske koristi od ovakvog načina poslovanja nije imala „Š. F.“ d.o.o. F.. Način poslovanja preduzeća u kojima je bio direktor optuženi je podložen komercijalnim i nekomercijalnim rizicima, a iz same materijalne dokumentacije, koja je bila predmet financijskog vještačenja oba vještaka i kad se dovede u vezu analiza poslovnog odnosa između „Š. F.“ d.o.o. F. i preduzeća „S.“ i „S1.“, vidi se da iz tih poslovnih odnosa „Š. F.“ d.o.o. F. nije ništa protupravno stekla. I iz sudskih presuda koje je odbrana priložila kao dokaz utvrđeno je da je preduzeće „S1“ moralo vratiti nekretnine koje je uzelo u zalog kao sredstvo obezbjeđenja svog uloga u poslovnom angažmanu. Što se tiče osnivanja preduzeća „Š. F.“ d.o.o. F. sud je izvršio uvid u akte o registraciji i statusnim promjenama i iz toga se nesporno da zaključiti da su osnovana dva privredna društva u potpunom državnom vlasništvu u koje su osnivači unijeli svoje osnivačke uloge na način kako je to i definisano ugovorom o osnivanju. Nije sporno da je „Š. V.“ d.o.o. F. kao osnivački ulog unijela nekretnine koje su bile u vlasništvu na njenim građevinama sa pripadajućim pravom zemljišta na kojem su te građevine izgrađene. Tačno je da ove nekretnine koje su unesene u osnivački ulog su samo opisno označene dakle nisu bile potpuno odredive, međutim ovdje i nije dokazivano da je mijenjan upis tih nekretnina po pitanju prenosa prava koje je „Š. V.“ d.o.o. V. imala, jer se može prenijeti samo onoliko prava koliko ga upisana osoba ima, pa prema tome ne stoji teza da je optuženi A. T. imao namjeru da nešto što je u korištenju prenese na drugoga u vlasništvo, obzirom da bi za takav prenos morao postojati validan i upis u zemljišnim knjigama. S druge strane u spornom periodu se mogla opterećivati imovina upravo na način kako je to direktor tadašnjeg preduzeća, sada optuženi činio. Dakle, u javnim evidencijama nekretnina, nominalno i formalno se kao nosilac stvarnih prava na ovim nekretninama vodila „Š. V.“ d.o.o. F., ali je ugovorom o osnivanju izgubila pravo nad tim nekretninama jer je vlasnikom postalo novoosnovano preduzeće „Š. F.“ d.o.o. F. a što je potvrđeno upisaom „Š. N. P.“ u sudski registar, koji djeluje po načelima zemljišne knjige koji ima svojstvo konstitutivnog elementa vlasništva a nije sporno da se vlasništvo stiče tek upisom u javne evidencije nekretnina. Nadalje iz dokaza koje je odbrana prezentirala i u koje je sud izvršio uvid proističe da je optuženi zapravo raspolagao nekretninama preduzeća „Š. N. P.“, odnosno preduzeća „Š. F.“ d.o.o. F., a što je vidljivo iz presude Općinskog suda u Travniku od 12.05.2009. godine u kojoj je u obrazloženju navedeno da je „Š. F.“ dobilo u vlasništvo nekretnine koje se samo formalno vode na „Š. V.“ dok u presudi Kantonalnog suda u Novom Travniku je obrazloženo da je ugovorom o osnivanjem „Š. F.“ predmetne nekretnine su postale svojina ovog preduzeća, a identičan stav zauzima i Vrhovni sud u svojoj presudi od 21.04.2011. godine.

Uvidom u protokol od 03.06.1996. godine u kojem je u tački 5. na drugoj strani izjašnjenje preduzeće „Š. V.“ da će prenijeti vlasništvo nad kotlovnicom sa depoom u cjelini na „Š. N. P.“, kao svoj osnivački ulog na osnovu ugovora o osnivanju „Š. N. P.“ od 29.09.1995. godine, kao i aneksa broj. 3. koji je u čl. 5. definisao koje

nekretnine preduzeće „Š. V.“ unosi u novoosnovano preduzeće. Nadalje odbrana je dokazala da se do otvaranja stečajnog postupka nije izvršena izmjena u javnim registrima, a iz dokaza koji su prezentirani u toku postupka je utvrđeno da je „Š. V.“ kao svoj osnivački ulog unijela nekretnine koje su postale vlasništvo „Š. F.“ pa prema tome zaključenje ugovora o kreditu i zasnivanje hipoteke preduzeće „Š. F.“ d.o.o. F. faktički je dala dio svojih nekretnina kao kolateral u slučaju realizacije hipotekarnog opterećenja. Dakle, saslušani svjedoci – članovi upravnog odbora F. A., predsjednik upravnog odbora D. K., B. A. i I. K. koji je jedno vrijeme bio i direktor „Š. N. P.“, su potvrdili da je upravni odbor „Š. F.“ bio upoznat pod kojim uslovima ovo preduzeće radi, poteškoće preduzeća i problemi sa jednim od suosnivača „Š. E. I.“ koji je u jednom periodu čak dugovao „Š. F.“ preko 1.200.000,00 KM, visokim kamatama od 2.5%, teškoćama u nabavci kvalitetne sirovine, nedostataka stalnih obrtnih sredstava i dr., tako da su dali saglasnost A. T. da za radi održavanja proizvodnje traži likvidna sredstva, a to podrazumijeva i zaduživanje kod poslovnih banaka. U prilog ove teze ide i činjenica da je član upravnog odbora I. K. potpisao kratkoročni kredit od 10.03.1999. godine kojim je Banka3 S. odobrila kredit preduzeću „Š. F.“ u izosu od 250.000,00 KM. Temeljem ovakvih dokaza očito je da je upravni odbor „Š. F.“ znao da preduzeće „Š. F.“ podiže kratkoročne kredite i da je u to vrijeme bio u funkciji upravni odbor koji je bez primjedbi prihvatao kreditna zaduženja. To što u materijalnim dokazima nema zapisnika sa sastanaka upravnog odbora se ne može staviti na teret optuženom A. T. koji je nakon prestanka mandata napustio sporna preduzeća, ali na te okolnosti su saslušani gore navedeni svjedoci koji su potvrdili da je upravni odbor dao saglasnost direktoru da od poslovnih banaka traži obrtna sredstva kroz kreditna zaduženja, kao i da su znali da postoje kreditne obaveze i da preduzeće „Š. F.“ upravo u tom periodu i posluje na način da se kreditno zadužuje, dio kredita uredno i vraća, znali za teškoće u poslovanju preduzeća, a imali su na uvidu i bilans stanja i bilans uspjeha. Nadalje, kroz iskaze saslušanih svjedoka kao članova upravnog odbora je potvrđeno da su sjednice upravnog odbora održavane redovno, a prema potrebi i vanredno, da su se na istim vodili zapisnici, donosile odluke i da je davana saglasnost direktoru za odluke koje je donosio. Konačno, vještak optužbe Plašljivić Kerima, kao i vještak odbrane Starčević Refik, kao vještaci iz oblasti ekonomije su potvrdili da se i po samom Zakonu o privrednim društvima direktor može zadužiti do 1/3 vrijednosti kapitala i da mu za to ne treba odobrenje organa upravljanja. S tim u vezi vještak optužbe je u unakrsnom ispitivanju izjavila da je 1/3 ukupnog kapitala preduzeća „Š. F.“ preko 3.000.000,00 KM, a po osnovu kratkoročnih kredita i poslovnih aranžmana sa „S.“ i „S.1“ je manje od ta tri miliona. Iz dokaza koji su prezentirani sudu se moglo utvrditi da se radi o kratkoročnim kreditima namjenjenim za obrtna sredstva, kao što je nabavka sirovina za rad, pribavljanje sredstava za plate radnika, plaćanje režija struje i dr., se radi o redovnom poslovanju u kome uvijek ima rizika. Ni u kom slučaju se ne može govoriti o namjeri optuženog da zaključuje sporne ugovore o kreditu s ciljem da ošteti preduzeće „Š. V.“, a istovremeno da pribavi imovinsku korist preduzeću „Š. F.“ d.o.o. F.. Ovome u prilog govori i činjenica da je vještak odbrane Starčević Refik u svom nalazu i mišljenju utvrdio da je ovo preduzeće nakon što je istom

istekao mandat direktora ostalo sa otvorenim računima i sa vrijednosti kapitala od blizu 12.000.000,00 KM. to što se proizvodnja nije uspjela nastaviti nakon isteka njegovog mandata i što je preduzeće dovedeno u situaciju da ne može vraćati kredite, a sve se to dešava u vrijeme optuženi kad više nije direktor spornih preduzeća, po mišljenju vijeća ovoga suda nije krivnja optuženog

Iz odluke „Š. V.“ d.d. F. koji je donio predsjednik upravnog odbora D. K. na sjednici održanoj dana 04.03.2002. godine je vidljivo da je usvojen početni bilans preduzeća „Š. V.“ d.o.o F. i da je kapital ovog preduzeća na dan 31.12.2001. godine u iznosu od 7.021.412,00 KM i od ovog navedenog iznosa ulog preduzeća „Š. V.“ d.o.o. F. u preduzeće „Š. F.“ d.o.o. F. iznosi 3.694.736,00 KM, odnosno 46,62% od ukupnog kapitala „Š. F.“ d.o.o. F.. Iz protokola o razgovorima obavljenim u kabinetu načelnika općine od 01.02.2000. godine je vidljivo da je upravni odbor „Š. V.“ d.d. F. imao uvid u poslovanje „Š. V.“ d.o.o. F. obzirom da je i ovom protokolu između ostalih prisustvovao predsjednik upravnog odbora D. K..

Nadalje iz dokaza koji su priloženi od strane odbrane a to je odluka kojom se odobrava zasnivanje založenog prava – hipoteka u korist „S.“ d.o.o. S. davaoc kredita banka1 – dd S., a na nekretnini br. kč.....k.o. Fojnica iz zk. ul. br., broj odluke od 06.08.2001. godine je vidljivo da je potpisnik iste predsjednik upravnog odbora D. K. i generalni direktor A. T.. Međutim, i za ovaj ugovor o kreditu se pod tačkom 5 optužnice tereti optuženi A. T..

Iskaze ostalih saslušanih svjedoka, kao i materijalne dokaze koji se nisu mogli dovesti u vezu sa predmetnom optužbom sud nije cijenio obzirom da ti dokazi nisu bitni za odluku u ovoj krivičnoj stvari.

Krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlasti iz člana 383. stav 3., u vezi sa stavom 1. se može izvršiti samo sa umišljajem i to direktnim umišljajem u njegovom kvalifikovanom obliku koga je zakon definisao kao namjeru. To bi značilo da je sviješću i voljom učinioca obuhvaćeno sve ono što može ući u zonu kažnjivosti, svaki postupak, aktivan ili propuštanje koje nije u skladu sa ovlaštenjem koje službeno ili odgovorno lice ima, bilo da se radi o uzurpaciji ovlaštenja koja se nemaju ili zlonamjernom korištenju ovlaštenja koja se imaju. Dakle, ako se radi o krivičnom djelu koje se može počiniti samo direktnim umišljajem, onda za postojanje ovog krivičnog djela nije dovoljna samo svijest učinioca o eventualnoj nedopustivosti iskorištavanja svog službenog položaja ili ovlaštenja, nego je nužna i svijest o činjenici da takva radnja vodi i pribavljanju sebi ili drugome kakve koristi, da se drugome nanese kakva šteta ili da se pak izvrši teža povreda prava drugog. Ova svijest opredjeljuje i društvenu opasnost radnje i učinioca, te je na taj način jedan od bitnih elemenata za ocjenu postojanja ovog krivičnog djela.

Tokom postupka od strane optužbe na kome je teret dokazivanja, niti jedan od izvedenih zaključaka ne potvrđuje gore navedeno, a iz svih izvedenih dokaza upravo je suprotno dokazano. Stoga su i ovo okolnosti i činjenice koje na

nesumnjiv način, po stavu ovog suda, u konkretnoj faktičkoj situaciji, upućuju na nedvosmislen zaključak da nema dokaza da bi optuženi počinio ovo krivično djelo.

Kod ovakvog stanja stvari, ovaj sud je, s obzirom na sve naprijed izloženo došao do konačnog zaključka da nema dokaza da bi optuženi na opisani način u izreci ove presude počinio krivično djelo koje mu optužba stavlja na teret, a niti da u pravnom smislu postoje obilježja nekog drugog krivičnog djela u tako opisanim činjeničnim radnjama, pa je sud temeljem člana 299. stav 1. tačka c) ZKP-a, F BiH optuženog oslobodio od optužbe.

Kako je sud optuženog oslobodio od optužbe, to je temeljem odredbi člana 203. stav 1. ZKP-a, F BiH odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Temeljem odredbe člana 212 stav 4. ZKP-a F BiH, sud je oštećeno preduzeće „Š. V.“ d.o.o. F. sa imovinsko-pravnim zahtjevom u cjelosti uputio na parnični postupak.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća
Suada Kahrić

Pouka:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine
u roku od 15 dana od dana prijema iste putem ovog
suda. Žalba se podnosi u 3 primjerka.

Dna;

Iznesi predmet završen.

Presudu dostaviti:

1. KT Travnik
2. Optuženom A. T.
3. Advokatu Hadžić Ragib, iz Zenice
4. Oštećenoj „Š. V.“ d.o.o. F.

Prebaciti presudu na podfolder – krivična djela protiv imovine.

Novi Travnik, 26.07.2013. godine
Ev. 30.08.2013. godine

Sudija:

Suada Kahrić

Predsjednik Krivičnog odjeljenja:
Zuhdija Ćosić